Platforma pentru dizolvarea UDMR

Acest blog a devenit o cronică a trădărilor de țară şi neam românesc. Lovitura de stat din decembrie 1989 a fost dată de către trădătorii din Securitate, năpârlită ulterior în SRI, cu sprijinul Ungariei și URSS, în schimbul cedării suveranității și resurselor României, cedare statuată prin Legea 28/15.03.1991. Cu cât e mai săracă o țară cu atât e furată mai vârtos!

46,808

miercuri, 12 noiembrie 2025

Dezvăluiri despre jaful unguresc din Transilvania pe mâna trădătorilor României - ”Tăriceanu mi-a spus personal: Procesele cu grofii unguri trebuie să le pierdem”

Conferința ”Transilvania, misiune imposibilă”, prima ediție, desfășurată la Casa Avram Iancu din Târgu Mureș aduce noi dezvăluiri despre furturile programatice ale ungurilor susținuți de Budapesta în Transilvania - VIDEO mai jos.

Am publicat anterior episodul HOȚIILE UNGUREȘTI DIN ARDEAL - Trădări pe linie. ”Transilvania, misiune imposibilă” - Cum s-au întors la stat 100.000 ha de pădure din 130.000, retrocedate ilegal urmașilor criminalilor de război maghiari. DNA: ”László Borbély NU MAI SCAPĂ!”

Astăzi, profesorul univ. dr. avocat Ioan Sabău Pop dezvăluie faptul că prefectura Mureș a primit ordin chiar de la Călin Popescu Tăriceanu, când era premier, să nu se prezinte la niciun proces intentat de urmașii grofilor unguri, unii criminali de război.

Cum au pompat Austria și OMV în politicienii români, miniștri, premieri, candidați la prezidențiale: Klaus Iohannis, Mihai Răzvan Ungureanu, Victor Ponta, Popescu Tăriceanu, Nicolae Văcăroiu, Dan Barna, Viorica Dăncilă, Sevil Shhaideh, Virgil Popescu

Să ne amintim că Tăriceanu, fost asociat într-o firmă cu șeful rezidenției ungare de spionaj din România, s-a căsătorit cu una dintre nevestele lui la Budapesta și că tot el, împreună cu Mihai Răzvan Ungureanu, a semnat pentru livrarea gratuită a Fundației Gojdu, cu toate activele și clădirile ei, Ungariei, act nici până acum rezolvat de toate guvernările care s-au succedat ulterior, demonstrând indubitabil caracterul lor trădător al tuturor acestora.

Raptul FDGR, succesorul organizației naziste Grupul Etnic German, în oglindă cu Raptul Gojdu. Marele istoric Ioan Scurtu dezvăluie cum a avut loc LICHIDAREA UNUI SIMBOL NAȚIONAL: FUNDAȚIA GOJDU

Trădarea lui Tăriceanu și Ungureanu poate fi asemuită cu marea trădarea a lui Constantinescu și Severin, care au dat succesoarei URSS: Ucraina pământul sfânt al strămoșilor noștri, nordul Bucovinei și sudul Basarabiei cu tot cu peste 500000 de frați ai noștri și în plus și Insula Șerpilor.

Arhanghelul Mihail e mereu biruitor

No, ne explică cum să înțelegem "corect"

Ne explică cum să înțelegem "corect politic"

Opincile noastre pe parlamentul lor

De asemenea, avocatul Sabău prezintă înțelegerea politică murdară a PDL-PNL cu UDMR ca pădurile Romsilva să fie retrocedate ”în integrum”, deși era ilegal, pentru că ungurii fuseseră despăgubiți deja, în perioada interbelică, în urma procesului optanților.

JAFUL MILENIULUI: Romania a platit deja grofilor care revendica Transilvania echivalentul a 3,2 tone aur de 24 karate - Economistul Radu Golban apreciază pierderile la 16 miliarde de euro

Realizator: Costel Oprea Video / Montaj: Virginia Oprea / **VIDEO Nova TV:**

Tăriceanu mi-a spus persona...

at noiembrie 12, 2025 Niciun comentariu:

marți, 11 noiembrie 2025

László Borbély NU MAI SCAPĂ!

https://m.activenews.ro/stiri/HOTIILE-UNGURESTI-DIN-ARDEAL-Tradari-pe-linie.-Transilvania-misiune-imposibila-Cum-s-au-intors-la-stat-100.000-ha-de-padure-din-130.000-retrocedate-ilegal-urmasilor-criminalilor-de-razboi-maghiari.-DNA-L%C3%A1szl%C3%B3-Borb%C3%A9ly-NU-MAI-SCAPA-201029

Conferința ”Transilvania, misiune imposibilă”, prima ediție, 5 noiembrie, Casa Avram Iancu, Târgu

Fostul prefect de Mureș, Marius Pașcan, împreună cu avocatul dr. Ioan Sabău Pop au reușit, timp de 10 ani, printr-o luptă juridică fără precedent, să recupereze pentru statul român pădurile retrocedate ilegal, în anii 2000, către urmașii grofilor ungari, care au făcut crime în perioada ocupației horthyste.

În prelegerea sa, Marius Pașcan, profesor universitar, fost prefect al județului Mureș, dezvăluie ce i s-a spus la DNA: ”László Borbély NU MAI SCAPĂ!”. El mai afirmă că sediului Colegiului „Unirea” din Târgu Mureș a fost retrocedat ilegal Fundației Statusul Romano-Catolic și cazul poate fi redeschis oricând în instanță, pentru că există documentele care dovedesc frauda.

Realizator: Costel Oprea / Video și montaj: Virginia Oprea / NOUA TV

at noiembrie 11, 2025 Niciun comentariu:

joi, 6 noiembrie 2025

Când mai auziți de autonomie în Transilvania

Când mai auziți vreun bozgor că spune: '*Declarația de la Alba Iulia înseamnă „dovada supremă” pentru autonomia Ardealului*', atunci

trântiți-i în față documentul respectiv, **care stipulează că autonomia e provizorie**, **iar perioada provizorie a trecut**; **și nu menționează nicio etnie**, după cum relatează (uimitor) președintele Academiei Ioan Aurel Pop.

Un fapt nu prea cunoscut:

La data de 4 August 1919, Armata Română a pus opincile Românești pe parlamentul de la Budapesta, ocupând Ungaria.

Formular de contact doar pentru probe

Nume

E-mail *

Mesaj *

Trimiteți

Clar că IICMER este INSHR-EW travestit. Calea spre succes este să controleze ambele narative.

Clar că IICMER este INSHR-EW travestit. Calea spre succes este să controleze ambele narative.

La Valea Uzului, de Înălțarea Domnului, Ziua Eroilor 2021

La Valea Uzului, de Înălțarea Domnului - Ziua

Atunci Ungaria se numea Republica Sovietică Ungară.

Începand cu 1867 ungurii nu au mai avut o țară, până în 1920.

În timp ce Béla Kun îi băga pe bozgori în saci, într-un act de mare altruism și tactic abil militar — România i-a eliberat pe bozgori de ciocanul și secera roșie.

O mare greșeală din partea Românilor, când în schimb trebuia să ducem o sfoară să legăm definitiv sacul.

Un fapt istoric pe care bozgorii din România îl dau la o parte ca și cum ar fi un fleac și se fac că nu-l cunosc.

Practic, mulțumită nouă, oamenii fără patrie, au o „patrie”.

Dar mulțumiri? Da, ne mulțumesc prin solicitări de autonomie și ură față de Români.

Asta pentru că bozgorii sunt cel mai apropiat văr al jidanului.

Bozgorii își falsifică istoria, precum jidanii.

Bozgorii se victimizează, precum jidanii.

Bozgorii în istorie au trădat toți vecinii și prietenii, precum jidanii.

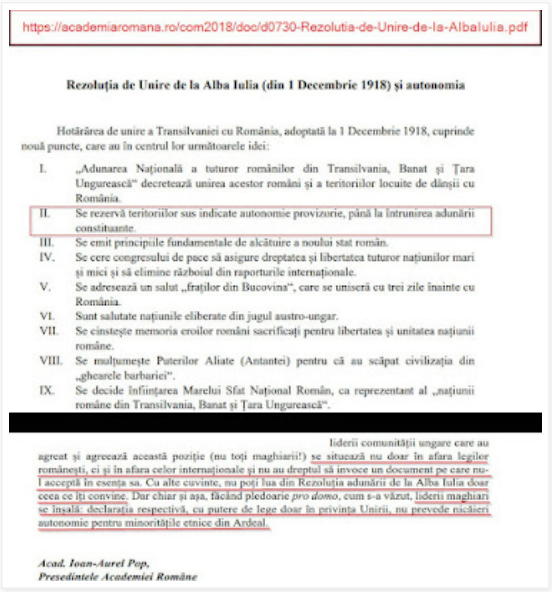

https://academiaromana.ro/com2018/doc/d0730-Rezolutia-de-Unire-de-la-Albalulia.pdf

Rezoluția de Unire de la Alba Iulia (din 1 Decembrie 1918) și autonomia

Hotărârea de unire a Transilvaniei cu România, adoptată la 1 Decembrie 1918, cuprinde nouă puncte, care au în centrul lor următoarele idei:

I. „Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească" decretează unirea acestor români și a teritoriilor locuite de dânșii cu România.
II. Se rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie, până la întrunirea adunării constituante.
III. Se emit principiile fundamentale de alcătuire a noului stat român.
IV. Se cere congresului de pace să asigure dreptatea și libertatea tuturor națiunilor mari și mici și să elimine războiul din raporturile internaționale.
V. Se adresează un salut „fraților din Bucovina", care se unisera cu trei zile înainte cu România.
VI. Sunt salutate națiunile eliberate din jugul austro-ungar.
VII. Se cinstește memoria eroilor români sacrificați pentru libertatea și unitatea națiunii române.
VIII. Se mulțumește Puterilor Aliate (Antantei) pentru că au scăpat civilizația din „ghearele barbariei".
IX. Se decide înființarea Marelui Sfat Național Român, ca reprezentant al „națiunii române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească".

[redacted]

liderii comunității ungare care au agreat și agreează această poziție (nu toți maghiarii!) se situează nu doar în afara legilor românești, ci și în afara celor internaționale și nu au dreptul să invoce un document pe care nu-l acceptă în esența sa. Cu alte cuvinte, nu poți lua din Rezoluția adunării de la Alba Iulia doar ceea ce îți convine. Dar chiar și așa, făcând pledoarie *pro domo*, cum s-a văzut, liderii maghiari se înșală: declarația respectivă, cu putere de lege doar în privința Unirii, nu prevede nicăieri autonomie pentru minoritățile etnice din Ardeal.

Acad. Ioan-Aurel Pop,
Președintele Academiei Române

at noiembrie 06, 2025 Niciun comentariu:

marți, 4 noiembrie 2025

Reacțiile partidelor și politrucilor

https://evadare.ro/politica/15-rechizitoriul-facut-lui-calin-georgescu/

Merită subliniată poziționarea partidelor pe subiectul cenzurii

Nu există un partid liberal, care să fi preluat tema restaurării libertății cuvântului în România. Dimpotrivă, indiferent dacă se revendică de la stânga sau dreapta, USR, PSD, PNL și UDMR „s-au radicalizat” în tranșeele corectitudinii politice. Ele au devenit la vedere adepte ale restrângerii posibilităților de exprimare și ale folosirii acestei arme împotriva adversarilor, în ton cu alte partide de sistem din Europa. Tocmai „comasarea” lor în acest grup ostil populației majoritare, în ton cu directive globaliste, deschide o oportunitate curentului naționalist.

Surpriza a fost că nici partidele suveraniste nu au depus vreun efort concret pentru abrogarea legilor cenzurii, după intrarea în Parlament din 2020. (Din decembrie 2024, sunt trei partide de acest tip, toate desprinse din AUR, care au avut circa o treime din voturi. Între timp, SOS și POT au suferit o hemoragie de membri, rezultând în desființarea unor grupuri parlamentare.)

Aceste partide noi nu au voturile necesare să impună legi. Dar au un număr mare de urmăritori măcar online și ar fi putut impune teme prioritare pe agenda aderenților. Ar fi putut arăta că partidele celelalte se opun recuperării drepturilor firești. Niciun efort în acest sens, de explicare a

Eroilor 2021 cu Mihai Tîrnoveanu

La Valea Uzului de Ziua Armatei 2019

Imperiul getic

Aliniați

https://www.ziuaveche.ro/cultura-religie/religie-cultura-religie/incident-la-templul-coral-intre-iohannis-ponta-si-patriarhul-daniel-video-264898.html

Tichie de mărgăritar pe capul combinatorului

Marele alb își declară și el adevărata credință

No, uite la el, la Kk-elemen

importanței temei cenzurii și de contracarare a acestui val de legi nu s-a putut consemna. Subiectul a rămas în afara preocupării „suveraniștilor” la nivel de masă.

În mod aparte, AUR se profilează ca un partid-păcăleală, mai ales după votul indecis în prima cameră la legea lui Silviu Vexler. Un partid pestriț, deja scindat între critici ai migrației ca Dan Tanasă și adepți entuziaști ai ei, ca Mohamed Murad și Mugur Mihăescu. Un partid, care are ca prioritate să fie acceptat ca moderat de ambasadele străine. AUR are libertatea să fie critic doar cu țările UE și idolatru cu Israelul și America lui Trump. În special președintele George Simion s-a arătat dispus la toate compromisurile pe teme simbolice sensibile, făcând promisiuni solemne ambasadorului israelian. El consideră legile cenzurii ca un fapt imuabil, la care trebuie să te supui fără obiecții. Promite sute de mii de cetățenii „fraților noștri din Israel”.

La polul opus, nici Diana Șoșoacă nu a inițiat vreun demers pentru anularea legilor cenzurii. Dar pare decisă să le încalce pe toate cu perseverență. E drept, mizează pe protecția oferită de imunitatea parlamentară pentru declarații publice. O pavăză de care uzează și senatorul Sorin Lavric, de la AUR, când evocă de la tribună personalități interbelice. Dar de care nu pot uza și cetățenii obișnuiți. Ieșirile în decor ale Dianei Șoșoacă sunt constante și riscă să compromită prin stil și limbaj temele sensibile ridicate. A ajuns să fie invocată ca pretext de ce trebuie „luate măsuri”. Dar curajul trebuie remarcat într-un peisaj în care bărbăția e pe cale de dispariție.

Mă îndoiesc că Șoșoacă va reuși să construiască o mișcare politică în jurul său, care să ducă la recuperarea libertății cuvântului în societate; cu atât mai puțin a suveranității. Mă tem că zecile de dosare deschise pentru declarații din cele mai stridente se vor termina prost pentru ea, în ciuda imunității, sub formă de amenzi și posibil ani de închisoare. Dar momentan atenția votanților și procurorilor e captată de altă vedetă.

Sacrificarea lui Călin Georgescu

Și apoi e cazul talentatului domn Călin Georgescu, persoana fizică mai populară decât orice partid. Strategia lui a părut mult mai apropiată de cea a lui Simion și AUR, de acomodare pentru a fi acceptat. De doi ani, nici pentru Georgescu, nici pentru Simion genocidul din Gaza nu a existat. Nimic din înfometarea sistematică sau mutilarea copiilor în bombardamente n-a stârnit vreo urmă de compasiune din partea acestui tip special de creștin, versat în arta compromisului.

Mai mult, Călin Georgescu a găsit cuvinte de laudă pentru Netanyahu și ideile lui de epurare etnică, prin mutarea în alte țări a sinistraților, descrisă admirativ ca „politică mare”. Într-una din aparițiile de la Realitatea TV, imediat după ce Trump lansase propunerea alungării celor două milioane de arabi din Gaza, Georgescu abia își mai poate stăpâni entuziasmul de fan provincial al băieților mari:

> „Sunt bine informat pe ce se întâmplă ulterior. (..) Președintele Trump… ce spune foarte precis… de Groenlanda, de Canada, de Canalul Panama. După aceea, chestiunea cu palestinienii, să fie relocați în zona Egipt sau în zona Iordaniei. Deci toate astea ce ne arată, doamna Alexandrescu? Că **politica mare, dinamică, diplomatică, se face prin inovație**, se face prin îndrăzneală și se face prin negociere. Dacă n-ai nimic din toate astea, nu exiști. Despre asta este vorba. Ori eu nu am de gând să stau plecat niciodată sub această poveste. Pentru că ar fi o rupere a liniei neamului. Ceea ce nu sunt dispus și nu am să fac niciodată.”

Original acest „suveranism”, care nu se sinchisește când altora li se ia patria! Și nu e îngrijorat nici că milioanele de musulmani, de care încearcă să scape israelienii, ar putea ajunge în țările Europei. Convingerea doctrinară pălește în fața „pragmatismului” de a se pune bine cu stăpânii, în timp ce face paradă de neatârnare.

Disponibilitatea lui Georgescu pentru compromis nu pare să-i fi fost de folos. Din păcate pentru el, greii planetei, cărora le trimite constant promisiuni de fidelitate, îl ignoră. Riscă o pedeapsă uriașă într-un dosar nedrept și scandalos, fabricat politic. Ceva ce îl poate transforma într-o victimă exemplară sau într-un erou recuperat ulterior, după cum va considera sistemul că e mai util. (Dosare fabricate a avut și Trump, dar a fost readus pe prima scenă după puțin suspans, mai docil ca în primul mandat.)

Pe treptele Poliției, unde e chemat periodic sub control judiciar, Călin Georgescu mai dă uneori interviuri, în limbajul său esopic. Odată a folosit prilejul pentru a lansa o odă la adresa lui Donald Trump și cum va fi el eliberatorul lumii euro-atlantice. Având în vedere că, la el în țară, Trump arestează criticii Israelului și nu se sinchisește de anularea alegerilor la noi, scena mi-a adus aminte de comuniștii ruși, condamnați în procesele staliniste, care la ultimul cuvânt țineau să strige: „Trăiască Stalin!”.

Acum, lesa scurtă a suveranismului de carton îți permite să inventezi o narațiune în care statutul colonial al României e pus exclusiv în cârca Franței. Scenetă în care polul israelo-american să apară ca eliberatorii pe care îi așteptăm. Georgescu ne explică:

> „Și eu vă garantez că administrația Trump a văzut și a notat tot ce s-a întâmplat în România, începând cu data de 6 decembrie, a notat toate abuzurile care s-au făcut și se fac asupra mea, asupra poporului român. Cu siguranță a constatat **confiscarea statalității României de către Macron** și, cu siguranță, toate aceste lucruri nu vor rămâne fără consecințe la adresa celor responsabili”

Un veterinar îmbotnițat ne dă sfaturi

Apel al Academiei Romane

Pentru respectarea Centenarului Marii Uniri şi a memoriei istorice a românilor

UE le-a respins pretentia de drepturi colective

Sufletul Neamului Romanesc prins in imagini de Sahia Film

Speranța de tip Q-anon moare ultima… Acest gen de răstălmăcire a raporturilor geopolitice la noi în colonie, face abstracție de cum se prezintă, la pachet, toții liderii UE, ca niște cățeluși pe lângă hegemonul american, la întâlnirile directe. Sau felul similar cum se prezintă Trump însuși la întrevederile cu Bibi. Ceva similar practică și „pro-europenii", în rescrierea narațiunii războiului din Ucraina, atunci când se arată dispuși să continue o bătălie în interesul Imperiului American, chipurile peste capul aceluia, până la ultimul ucrainean sau ultimul european, dacă e nevoie.

Precizări pentru fanii CG

Călin Georgescu nu are doar oameni care ar vrea să-l voteze (și nu sunt lăsați), are adoratori. Am mai scris despre el, la fel de critic cum scriu și de alți politicieni, iar reacțiile au fost furibunde. Încerc să îl tratez cinstit, în raport cu adevărul. Niciodată nu i-am reproșat aberațiile pe care pedalează presa „serioasă", nici că-i omul rușilor, nici că a răsturnat preferințele de vot cu TikTok-ul, nici că vrea să răstoarne statul cu bande de mercenari și legionari. Am râs cum se cuvine de respectivele teorii conspiraționiste.

Am protestat scriind foarte pe larg împotriva nedreptăților care i s-au făcut de Curtea Constituțională, prin reluarea alegerilor și interdicția de a candida. Nici nu știu dacă a mai analizat cineva atât de în detaliu și de critic toate acele motivații. Am făcut-o încă de la abuzurile CCR din octombrie 2024, când ieșirea din democrație nu îl preocupa, fiind încă lăsat să candideze. N-aș fi foarte interesat să-l votez (eram decis să o fac după acel prim tur) dar sunt ferm de părere că trebuie lăsat să participe. Dacă turul 2 se ținea în decembrie 2024, sunt convins că ar fi câștigat, deci are legitimitatea cuiva pe care votul popular îl dădea președinte.

Acum e din nou victimă a unei nedreptăți judiciare, prin dosarul descris în cele ce urmează. E un dosar în care nu a prejudiciat pe nimeni, e anchetat pentru crime de gândire și fapte nesusținute de dovezi. Riscă pedepse șocant de mari cu totul nemeritat. Culmea, e anchetat pentru delicte de vorbire în condițiile în care, dintre cei care se exprimă public, are limbajul cel mai decent, calm și împăciuitor. Care, cel mult instigă la somn, nu la violență.

Călin Georgescu se exprimă în public de vreo două decenii. De maxim cinci ani a început să atingă sporadic și unele teme tabu, reprimate de legile din acest serial. De mai puțin de un an, aparițiile sale au și o tracțiune notabilă în societate. Nu se poate constata niciun fel de efect negativ al vorbelor lui asupra simpatizanților, care n-au devenit nici violenți, nici fasciști. Pericolul social al faptelor imputate lui e obiectiv zero.

În schimb, cum se va vedea mai jos, pericolul latent al rechizitoriului întocmit lui e uriaș la scara societății. Pentru că, în fond, actul de acuzare întocmit de procurorul Iacob are următoarea teză: Călin Georgescu practică un revizionism istoric, prin care reabilitează Mișcarea Legionară și pe mareșalului Ion Antonescu, asociindu-i cu acțiuni pozitive. Ca să prevenim repetarea lucrurilor rele din acea epocă, trebuie să-l pedepsim exemplar. Doar că efectul în societate e transmiterea următorului mesaj: nu doar că nu mai ai voie să spui despre unele personaje din trecut că au făcut și lucruri bune, ci că autoritățile statului actual pedepsesc acele atitudini și fapte pozitive din prezent, pentru că au fost făcute și de „cei răi" în trecut.

Poate anchetatorii nu și-au dorit o asemenea interpretare, dar efectul la public riscă să fie acesta. Ceea ce duce nu doar la discreditarea unor instituții, pentru că se lasă folosite în acțiuni de poliție politică partizane. Ci la răspândirea ideii că ele prigonesc patrioții sau creștinii, că au fost scoase în afara legii atitudini și convingeri ca naționalismul, sacrificiul de sine, credința în înviere… E un pericol incomparabil mai mare decât cel pe care anchetatorii pretind că îl combat, pentru că poate duce la alienarea unor pături largi de acțiunile statului și la erodarea unor valori pozitive indispensabile existenței unei națiuni coerente.

Îmi menține convingerea despre Călin Georgescu că e un produs de sistem. Am demonstrat asta într-o documentare uriașă, care a trecut în revistă etapele din CV-ul său public de după 1989. Factual așa stau lucrurile. (Da, acel articol, de care a scris Dan Alexe, că nu putea fi scris de un singur om și trebuie să fi fost opera vreunui serviciu secret. Am râs, dar e un compliment.) Îmi menține și impresia că nu e tocmai autentic, că încearcă destul de cabotin să joace un rol, pe alocuri patetic, pe alocuri fals, dar per total decent. Chestie de gust.

Reproșurile mele au fost din cu totul alt unghi, decât cel al presei ostile. Nu i-am reproșat că-i putinist sau extremist, pentru că nu e. I-am reproșat că nu e îndeajuns de suveranist, bazat pe propriile lui poziționări publice față de marile puteri. E cel mult un semi-suveranist. Și că nu atinge niște teme importante ale prezentului. Lucruri care i-au înfuriat pe fani și m-au transformat în dușman de neiertat pentru câțiva din ei. Nu sunt. Cum nu sunt nici fan al lui, dacă îl apăr în acest dosar.

Unii din fanii CG nu-mi iartă nici lansarea teoriei că ascensiunea lui spectaculoasă și inexplicabilă a fost un „psy op". Am avut toată convingerea că va fi înscăunat președinte pe acel val de popularitate și că va oferi mai curând continuitatea. O amăgire în genul realegerii lui Trump. Cum asta nu s-a întâmplat, am fost nevoit să îmi recunosc erorile în anticiparea viitorului. Deși remarcile despre trecut, pe care mă bazam, rămân în picioare. Or fi multe lucruri, pe care încă nu le știm, care să explice tot parcursul nebun al ultimului an electoral. Poate o fi fost și ceva hazard, poate o fi fost o înfruntare între tabere geopolitice, cu tentacule în statul paralel, poate raporturile de forțe și preferințele lor s-au schimbat sau renegociat pe parcurs. Nu știu.

Verdict CNCD

Tradarea tarii si a natiunii de catre politruci

Art. 394 Noul Cod Penal

Trădarea

Fapta cetăţeanului român de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizaţie străină ori cu agenţi ai acestora, în scopul de a suprima sau ştirbi unitatea şi indivizibilitatea, suveranitatea sau independenţa statului.

Iliescu a declansat macelul de la lovitura de stat din decembrie 1989

- Tradatorul si criminalul Ion Ilici Iliescu

Dovada tradarii lui Ceausescu de catre Iulian Vlad. L-a informat, dar le-a deschis portile Romaniei

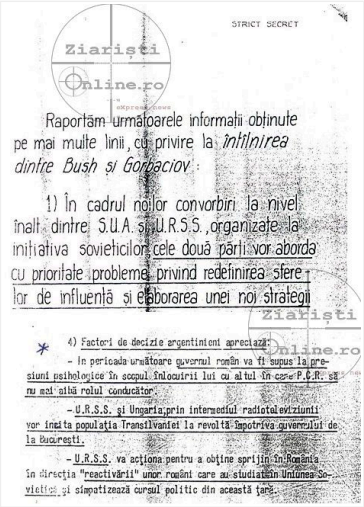
STRICT SECRET

Ziariști Online.ro

Raportăm următoarele informaţii obţinute pe mai multe linii, cu privire la *întîlnirea dintre Bush şi Gorbaciov*:

1) În cadrul noilor convorbiri la nivel înalt dintre S.U.A. şi U.R.S.S., organizate la iniţiativa sovieticilor, cele două părţi vor aborda cu prioritate problema privind redefinirea sferelor lor de influenţă şi elaborarea unei noi strategii

4) Factori de decizie argentinieni apreciază:

- în perioada următoare guvernul român va fi supus la presiuni psihologice în scopul înlocuirii lui cu altul în care P.C.R. să nu aibă rolul conducător;

- U.R.S.S. şi Ungaria prin intermediul radioteleviziunii vor incita populaţia Transilvaniei la revoltă împotriva guvernului de la Bucureşti.

- U.R.S.S. va acţiona pentru a obţine sprijin în România în direcţia "reactivării" unor români care au studiat în Uniunea Sovietică şi simpatizează cursul politic din această ţară.

Planul Kós Károly, inițiatorul „transilvanismului"

Fapt e că un efect al acelui „psy op” tot a existat: prin captarea „pe persoană fizică” a curentului suveranist, în curs de formare, de către un „outsider”, dar cu trecut de „insider”. Am pariat că pasul următor va fi accesul la guvernare a unei forme de opoziție controlată. Lucru, care s-ar fi întâmplat, fără noile intervenții dinspre CCR. Nu mă mai hazardez să fac predicții. Noul dosar poate avea efectul de consolidare a popularității lui Călin Georgescu, dacă va fi spulberat în instanță, cum ar cere-o bunul simț. Dar nu mai trăim într-o lume firească.

Mă tem că speța ar putea fi folosită pentru a induce o schimbare de comportament la nivel colectiv, cu ambiții mult mai mari decât eliminarea unui concurent incomod. Nu îi doresc nici lui Georgescu, nici altcuiva să aibă soarta unui asemenea țap ispășitor, sacrificat pentru a servi drept exemplu intimidant pentru restul. Mai ales, nu doresc României să alunece într-o asemenea stare de neorânduială.

Precedentul dosar

CV-ul lui Călin Georgescu îl recomanda mai mult ca pe un globalist ecologist, preocupat de schimbările climatice. De câțiva ani, a reușit o schimbare de brand politic prin joncțiunea cu naționalismul euro-sceptic. Dosarul penal din 2025 include în rechizitoriu câteva declarații din 2020 și 2021, anterioare unui dosar penal deschis lui Georgescu în 2022 și închis în același an. Afirmațiile au ieșit la iveală abia după turul 1 din 2024, când presa și internauții au intrat într-o frenezie a scotocirii în trecutul celui care apăruse din senin drept câștigător.

Cronologic, cea mai veche datează din 16 iunie 2020, dintr-un podcast cu Elena Sechila, trecut total neobservat aproape cinci ani. Gazda dialogului a fost adusă în dosar de procurori și pentru că e fiica doamnei Zoe Puiu, fiica unui luptător anticomunist din munți, Gogu Puiu. Măcar mediatic, procurorii încercau să îl lege pe CG de legionari și prin soțul ei, Eugen Sechila, despre care presa n-a găsit concret decât că a sculptat o troiță în care crucea avea mai multe brațe. Și că risca să fie confundată cu un semn legionar. Ca aiureala să fie completă, ar fi făcut parte și din legiunea străină. Altfel de legionari, dar pentru o isterie de presă, nu contează.

În acel podcast sunt și cele mai ample declarații laudative la adresa legionarilor și a lui Antonescu, pe care Georgescu le face. Teoria mea e că CG are o tendință cameleonică și își modulează discursul în funcție de interlocutor. Așa că încerca să fie cât mai pe placul auditoriului. Sau poate era sincer marcat de personajele evocate pentru eroismul lor.

În decembrie 2020, AUR îl propune pe Călin Georgescu pentru funcția de prim-ministru, la negocierile de formare a guvernului de la Cotroceni. Și lideri din alte partide îl vehiculaseră cu ani în urmă pentru același rol, inclusiv Crin Antonescu, autorul legii „anti-legionare”. De declarația controversată încă nu se aflase.

A doua secvență e un discurs ținut în pandemie la un miting împotriva restricțiilor, pe 2 octombrie 2021. Era mai pe la spartul târgului, în materie de proteste. Știu pentru că am fost la aproape toate mitingurile pe subiect, începând din 15 mai 2020, în prima zi de la ridicare carantinei. Și nu țin minte să-l fi văzut pe Georgescu la ele, dar atitudini critice pe subiect a avut pe internet încă din 2020. La acel miting din toamna lui 2021 e acuzat că a reprodus un îndemn (apolitic) rostit într-o filmare de epocă și de mareșalul Ion Antonescu. Căruia, în mod bizar, i-ar fi copiat și ritmul rostirii.

Conținutul în sine al frazei e benign:

> „Prin liniște și credință, prin ordine și unire, prin muncă și iubire, cu Dumnezeu înainte!”

Ce e în neregulă cu aceste cuvinte!? Procurorii susțin că sunt problematice pentru că le-a mai zis și altcineva înainte și că vorbitorul a încercat să imite și stilul în care le-a spus. Un fel de plagiat stilistic. Într-adevăr, stranie senzație (am inclus clipul de pe YouTube în articolul despre CV-ul lui). Dar Georgescu a fost acuzat și că a imitat un fragment dintr-un film de la Hollywood. Ce poate înțelege opinia publică dintr-o astfel de acuză? Că au fost scoase în afara legii: liniștea, credința, ordinea, munca, unirea și iubire….?

Clipul e mediatizat abia în campania prezidențială, după decembrie 2024. În noiembrie 2021, Călin Georgescu face iarăși declarații de reconsiderare favorabilă, când îi include pe Codreanu și Antonescu într-o enumerare de eroi, alături de voievozi. De astă dată, e un clip filmat acasă, neprovocat de un interlocutor, deci deliberat. Acesta din urmă iese la iveală abia în ianuarie 2022, când CG e invitat la Antena 3 de Răzvan Dumitrescu.

Confruntat cu filmarea, nu bate în retragere, ci o confirmă cu alte aprecieri pozitive, susținute și într-o discuție cu Dan Andronic. Am pus la data respectivă transcrierea în detaliu a declarațiilor din 2021 și 2022 ale lui CG. (Și atunci aveam aceleași rezerve legate de autenticitatea lui, dar nu se supăra nimeni, că încă nu avea fani.)

Pe 4 februarie 2022 i se deschide primul dosar penal pentru negaționism și cultul unor personalități interzise. George Simion se dezice prompt de el:

> „În România este o lege, **nu ai voie să vorbești în termeni elogioși** despre mareșalul Ion Antonescu. Domnul Georgescu **a încălcat o lege**. Cu siguranță domnul Georgescu mai bine expunea proiectul „Hrană, apă, energie”, în loc să-și spună părerea despre istorie.

Monica Kozma (UDMR) canalizează fonduri din Ungaria in Transilvania cu acordul guvernului de la Buc

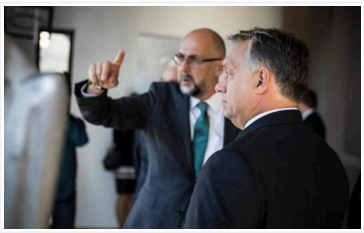

Meschinăria clasei politice de la București i-a permis lui Viktor Orban să-și etaleze planurile

Filmarea brută, needitată, a scenei de groază filmată de jurnalistul irlandez la Târgu Mureș

Pactul Ungariei cu diavolul e aparat de udmr, platit si de la bugetul nostru

Ungurii se plang inca o data, ca s-au plans in zadar. Ca sa-i vada lumea ca-s raniti in revizionism

Lasitatea SGG: "nu produce aceleasi efecte". Dar care sunt efectele?

Iar partidul AUR îi retrage sprijinul ca propunere de prim-ministru sau potențial candidat la președinție cu aceeași ocazie.

Dosarul s-a judecat cu o discreție neobișnuită, pentru o speță, care pornise cu atâta vâlvă. N-a existat nicio consemnare în presă a unei înfățișări, nici că în 4 luni, dosarul a fost închis. Sistemul părea înțelegător cu „derapajul" lui Georgescu la acea dată, prezența la televiziuni nefiindu-i blocată. Abia în noiembrie 2024, G4 Media află că dosarul a fost clasat pe 2 iunie 2022. Și o titrează ca „Breaking News". Clasarea s-a făcut în baza articolului 16 din Codul de Procedură Penală: „fapta nu este prevăzută de legea penală, ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege".

Disjuns din dosarul Motocu

În primele pagini ale rechizitoriului din februarie 2025 ni se spune că s-ar fi ajuns accidental la caz, în urma percheziției informatice în telefonul lui Marian Motocu, într-un alt dosar. Povestea pare cusută cu ață albă. CCR a anulat niște alegeri în decembrie 2024, invocând dezvăluiri făcute CSAT de mai multe servicii secrete, din care ar fi reieșit implicarea unui „actor statal" în influențarea alegătorilor pe TikTok. Probele pentru o acuză și o măsură atât de gravă n-au mai apărut niciodată pentru public și toată cercetarea s-a împotmolit în ceață. Asta după o mobilizare a unor structuri de informații redutabile, sprijinite și de o operațiune mediatică de amploare.

Pe 19 decembrie 2024, **Marian Motocu** era reținut pentru 24 de ore, fiind acuzat că în ultimii doi ani a filmat mai multe clipuri live, în care ar fi „incitat la ură și discriminare". Cu o practică tot mai des generalizată, declarațiile în sine și contextul lor nu se pot cunoaște de opinia publică, pentru a putea fi evaluate. Între acuze era și că vloggerul avea în cameră simboluri legionare, care se vedeau în cadru când se filma, că făcea afirmații apreciate de procurorii din Dolj ca antisemite și negaționiste. În articolul din G4Media, care semnala descinderea, apărea și un pasaj cu o acuză bizară, din care s-ar deduce că e interzisă și comemorarea lui Horea, Cloșca și Crișan.

În nicio lege nu se găsește interdicția de a te întâlni cu „negaționiști", sau cu persoane condamnate cu suspendare, cum era cazul lui Zărnescu. În schimb, e prohibită constituirea de organizații extremiste. Lipseau doar dovezile că organizația și exista în universul vizibil și că avea un caracter extremist. În tot cazul, unul din capetele de acuzare ar fi că Georgescu ar fi aderat la acea organizație fantomă a unui personaj obscur de pe internet. Respectiv, că procurorii au dat de existența ei cotrobăind prin agenda telefonică a lui Motocu, în intervalul de două luni după percheziție. Cu totul întâmplător, în timp ce toată țara vuia să afle de ce s-au anulat alegerile cu două săptămâni înainte….

Pe 25 februarie 2025, i se deschide dosarul penal lui Călin Georgescu, ridicat din trafic pentru audieri și pus sub control judiciar. La data respectivă, am comentat faptul sub titlul: *„Organele i-au relansat campania lui Călin Georgescu, dar scufundă statul"*. Alegerile prezidențiale erau programate pentru luna mai, iar înscrierea candidaturilor se încheia pe 15 martie. Mi se părea evident, că nu există timp fizic să se judece un dosar atât de complex, că Georgescu va câștiga fără probleme cursa și deci dosarul nu va avea efect practic în ce-l privește, altul decât o creștere de popularitate prin victimizare. În schimb, pericolul sistemic al unui dosar politic, într-un context atât de fracturat, mi se părea limpede din start.

N-am anticipat că pe 11 martie 2025, Curtea Constituțională recidivează în abuzuri și interzice din nou candidatura pentru doi pretendenți: Călin Georgescu și Diana Șoșoacă. În motivația de atunci, CCR face iar o nefăcută și invocă tocmai dosarul deschis de două săptămâni lui CG, încă nejudecat, coroborat cu precedenta lor decizie în cazul Șoșoacă din octombrie. Statul de drept era definitiv aruncat în aer. Ce exista atunci în dosar nu se știe, pentru că rechizitoriul, pe care îl comentăm acum e întocmit ulterior, datat 1 iulie 2025. Dar putem constata că el a produs deja efecte juridice, înainte de a ajunge pe masa unui judecător, prin acea menționare în motivația CCR.

Capetele de acuzare sunt absolut teribile, pasibile de pedepse cu închisoarea de până la 25 de ani:

- instigare la acțiuni împotriva ordinii constituționale,
- inițierea sau aderarea la o organizație cu caracter antisemit, fascist, rasist sau xenofob,
- promovarea în public a cultului persoanelor condamnate pentru genocid și crime împotriva umanității,

Din rechizitoriul din iunie 2025 par să lipsească acuzele invocate în comunicatele din februarie, privitoare la: comunicare de informații false și fals în declarații în formă continuată.

În acest dosar disjuns, Marian Motocu figurează ca martor, nu inculpat, cum e în dosarele proprii. Presa a depus eforturi pentru a-l asocia pe CG cu „legionari" de orice fel, într-un ghiveci, care îi amestecă pe cei interbelici cu cei din Legiunea Străină și mercenarii lui Horațiu Potra. În presă au fost scurse și două înregistrări audio: într-una Georgescu și Motocu vorbesc despre organizarea unui eveniment. Vocea lui CG se aude mult mai slab pe înregistrare, de unde se poate deduce că Motocu făcea înregistrarea. În alta, Motocu se filmează sunând la ambasada Rusiei, unde cere să vorbească cu un colonel. Convorbirea eșuează, apelantul fiind lăsat de secretară să aștepte pe linie.

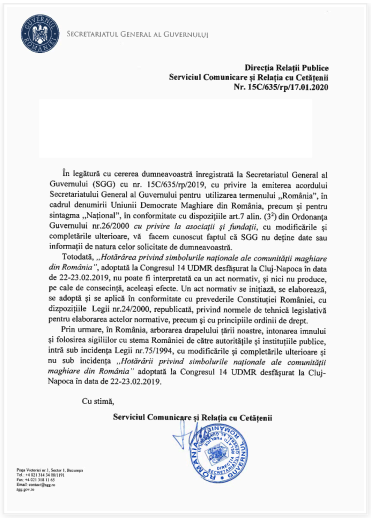

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Direcția Relații Publice
Serviciul Comunicare și Relația cu Cetățenii
Nr. 15C/635/rp/17.01.2020

În legătură cu cererea dumneavoastră înregistrată la Secretariatul General al Guvernului (SGG) cu nr. 15C/635/rp/2019, cu privire la emiterea acordului Secretariatului General al Guvernului pentru utilizarea termenului „România", în cadrul denumirii Uniunii Democrate Maghiare din România, precum și pentru sintagma „Național", în conformitate cu dispozițiile art.7 alin. (3^1) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 *cu privire la asociații și fundații*, cu modificările și completările ulterioare, vă facem cunoscut faptul că SGG nu deține date sau informații de natura celor solicitate de dumneavoastră.

Totodată, *„Hotărârea privind simbolurile naționale ale comunității maghiare din România"*, adoptată la Congresul 14 UDMR desfășurat la Cluj-Napoca în data de 22-23.02.2019, nu poate fi interpretată ca un act normativ, și nici nu produce, pe căile de consecință, aceleași efecte. Un act normativ se inițiază, se elaborează, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, cu dispozițiile Legii nr.24/2000, republicată, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și cu principiile ordinii de drept.

Prin urmare, în România, arborarea drapelului țării noastre, intonarea imnului și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice, intră sub incidența Legii nr.75/1994, cu modificările și completările ulterioare și nu sub incidența *„Hotărârii privind simbolurile naționale ale comunității maghiare din România"* adoptată la Congresul 14 UDMR desfășurat la Cluj-Napoca în data de 22-23.02.2019.

Cu stimă,

Serviciul Comunicare și Relația cu Cetățenii

Consiliul National Secuiesc nu exista oficial

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Maghiarii isi afiseaza deschis pretentiile teritoriale manipuland secuii

JALE MARE în Ungaria. Au luat-o direct in bot (pamflet)

Iata tradatorul revizionist si "prietenul investitor" fara drapelul nostru conform Legii 75/1994

Acuza cu grupul organizat se prezintă șubred din start, căci procurorul notează că e format din „persoane neidentificate”, dar „în mai multe județe”. Deocamdată, n-au identificat nici județele.

Spețа palpitantă cu mercenari apare și ea menționată fugitiv în dosar, cu „Horațiu Potra, lider al unei grupări paramilitare”. Chipurile opiniile lui Georgescu despre legionari devin mult mai grave, dacă a avut bodyguarzi trecuți prin Congo. Nimic despre dovezile anulării alegerilor.

Balamucul e total prin consemnarea unor plângeri depuse în dosar de persoane amatoare de publicitate. Un anume „Zambra Iosipescu dorește cercetarea penală a platformei TikTok” după ce a vizionat „Provocarea Superman” cu Manix și Costela…

Dar să ajungem la lucrurile serioase.

Textul rechizitoriului e întocmit de procurorul Marius Iacob, celebru pentru anchetarea lui Cioacă în dispariția Elodiei, un serial de succes la OTV-ul lui Dan Diaconescu. Pe lângă deducțiile legate de grupul nematerializat al lui Motocu, dosarul e bazat integral pe vorbe. Mai precis, pe pasaje din interviuri publice, date de Călin Georgescu și acel discurs ținut la un miting în pandemie. Cu acea ocazie i se reproșează și că ar fi făcut „salutul legionar”, dar pe imagini se vede mai curând o fluturare a mâinii spre asistență și nimeni din public n-a perceput gestul ca fiind acel salut. Altminteri, presa, prezentă la fața locului, ar fi relatat detaliul încă din 2021.

Piesele cele mai grele și pasajele cele mai lungi sunt din discuția cu Elena Sechila. Declarațiile sunt destul de explicite, încât să rezulte că Georgescu are o imagine pozitivă asupra mișcării interbelice:

La fel și pentru Ion Antonescu:

Marile probleme ale rechizitoriului vin din aceea că procurorul Iacob extinde acuzele la invocarea altor momente și personaje istorice. De pildă, Ion Gavrilă Ogoranu nu a fost condamnat pentru genocid sau crime de război. E posibil să fi avut simpatii legionare, deși apartenența respectivă e incertă. Dar nu e cunoscut pentru fapte din timpul guvernării legionare, ci pentru eroica sa rezistență anti-comunistă din munți, în timpul ocupației sovietice. În apărarea sa au fost intervenții de la Casa Albă, pe timpul președinției lui Richard Nixon, deci pentru americani era un aliat, luptător pentru libertate, nu un terorist.

Cum se poate justifica prezența într-un rechizitoriu făcut într-o țară „democratică” a invocării celor 600.000 de deținuți politici din perioada comunistă!? Orice tânăr, care află din presă că există un asemenea dosar va deduce că e pedepsită și comemorarea anticomuniștilor. Respectiv, va evita să mai studieze epoca și să cultive memoria luptei anti-totalitare, ca să nu se expună la represalii.

La fel sunt pasajele lungi despre importanța credinței creștine și a curajului, valori pozitive, pe care „inculpatul” le promovează. Acuza e că le asociază cu Mișcarea Legionară, fără să se spună că înclinația mistică a personajelor în cauză ar fi un neadevăr istoric. Dacă și aceia s-au declarat creștini, înseamnă că nimeni nu se mai poate declara credincios, că devine suspect de neo-legionarism!?

Și mai stranii sunt pasajele din rechizitoriu, în care se dau citate dintr-un interviu dat la Realitatea, în care nici nu invocă legionarii. De astă dată, îi e imputată o frază destul de comună, care cică ar fi fost folosită cândva și de Zelea Codreanu: „cel care se luptă chiar și singur cu o mână de viteji pentru neam și pentru țara lui și pentru Dumnezeu, nu va fi învins niciodată…”. Fraza nu are deloc o notorietate publică și ar fi fost imposibil să găsești un român, care să o atribuie cui i-o atribuie procurorii.

De unde s-a inspirat procurorul

Ajungem de fapt, la miezul problemei. Procurorul Marius Iacob îl acuză pe Călin Georgescu de răspândirea unor idei fasciste și legionare. (În nicio apariție publică Georgescu nu a spus vreun cuvânt suspect de antisemitism, rasism sau xenofobie. Dar cele trei cuvinte sunt și ele înșirate în rechizitoriu, din formularea articolului de lege, fără a fi probate în vreun fel.)

Cum a hotărât procurorul care sunt idei fasciste sau legionare, și care nu? Legile de combatere a lor nu oferă definiții acestor concepte. Neajunsul a fost semnalat chiar și de Nicușor Dan în contestația depusă la CCR contra noii legi a lui Silviu Vexler, de către Administrația Prezidențială. Obiecția a fost respinsă de CCR, pe motiv că sunt noțiuni cunoscute, dar ea e perfect justificată. În lipsa definițiilor, toate organele de anchetă și de judecată vor trebui să improvizeze, pe modelul Iacob, în baza propriilor lecturi și reprezentări.

Dacă definițiile nu există în lege, de unde s-a informat Marius Iacob? Ne-o spune chiar el, în rechizitoriu: de pe Wikipedia, unde a consultat două pagini, în care poate lăsa orice editor informații și dintr-un material informativ, solicitat și livrat de Institutul Elie Wiesel.

Deci românii pot fi băgați la pușcărie pentru ce spun, în funcție de ce citesc procurorii pe Wikipedia și ce le indică fostul ONG, cunoscut ca Institutul Elie Wiesel, că ar fi condamnabil. În 2010, enciclopedia electronică a fost în centrul unui scandal, după ce s-a dezvăluit că statul Israel are personal antrenat în editarea favorabilă a articolelor din Wikipedia. După cum relatează The Guardian, implicat în acțiune a fost și Naftali Bennet, care avea ulterior să devină prim-ministru în Israel. Acesta afirma că voluntarii implicați în proiect vor să se asigure că datele din

Articole

- Certitudinea
- Decizia CCR nr. 80/2014
- Romanii au facut istorie la Valea Uzului
- Retragerea lui Borboly Csaba cu coada intre picioare de la Valea Uzului
- Jandarmeria a dat amenzi vicepresedintelui Consiliului Judetean Covasna si lui Borboly Csaba, principalul instigator "de fatada" de la Valea Uzului. Tamas Sandor a fost scapat. Din nou.
- Minoritatea maghiara instigata sa incalce legile Romaniei
- udmr se dovedeste o organizatie sovina si antiromaneasca de cea mai pura extractie
- Razboiul hibrid impotriva Romaniei
- Guvernul oferă noi instrumente de maghiarizare udmr-ului
- 105 ani de la nașterea Părintelui Arsenie Papacioc. „Rușii, un popor fără fund. Ungurii, foarte primejdioși: câinoși. Țara Românească va avea un mare rol în istoria pământului ăstuia”
- Cultului Mozaic i se contestă în instanţă calitatea de cult recunoscut
- Cine sunt cu adevarat secuii?

Politruci dresati la congresul 14 udmr

Ungaria finanteaza radicalizarea udmr: grofii impotriva unitatii statului roman

Steagul asa-zisului "Tinut secuiesc" si drapelul maghiar la intrarea in Parlamentul de la Budapesta

enciclopedie „au o natură sionistă”. Noțiunea e controversată și au existat două rezoluții ONU, care au asimilat-o cu „rasismul și discriminarea rasială” (rezoluția 339 din 1975).

Dar procurorul nu citează din lecturile de pe Wikipedia, ci aproape exclusiv din bibliografia pusă la dispoziție și sintetizată de Institutul Wiesel:

Iată sursa celebrelor citate cu „palingeneza” și „omul nou”, care au făcut deliciul presei. *Nu erau opera procurorului, care nu a apelat la Academia Română sau la Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan” să-i desluşească sensul cuvintelor, ci la un fost ONG. Care i-a livrat o bibliografie cu pasaje din politologi stângiști și propriile interpretări militante. E ca și cum ai cere membrilor unui partid să îți definească ideologia partidelor rivale.*

Recunosc, a fost prima dată când am întâlnit cuvântul „palingeneză” într-un articol de ziar. Așa că m-am dus la DEX.

Dicționarul nu face nicio trimitere la fascism în definirea „palingenezei”, și nici la „omul nou”. Care e o formulă folosită și de comuniști, care o preluaseră la rândul lor din teologia creștină, unde e un concept central, legat de Înviere. Sensurile pe care le dă dicționarul sunt pozitive – „reînnoirea unor instituții”, regenerare morală” – încât îți pui problema ce fel de stat ar avea o problemă cu asemenea deziderate și le-ar evacua ca fiind proprii fascismului, o ideologie pe care încearcă să o combată?

Rechizitoriul are 52 de pagini. Dar ele cuprind pasaje ample din interviurile lui Georgescu, reproduse și de câte 2-3 ori. Alte citate se regăsesc și de 10 ori. Tot cu copy-paste sunt luate și calupurile de definiții, pe care procurorul le-a primit de la Institutul Wiesel, și pe care le repetă papagalicește. De exemplu, bucata de frază despre „palingeneză și crearea omului nou” se repetă în rechizitoriu de 15 ori! Practic, rechizitoriul nici nu constă în mare lucru în afară de citatele din Georgescu și citatele din politologii recomandați de Institutul Wiesel, lipite oriunde i s-a părut autorului că se încadrează.

Problema e că gândirea cenzorilor de la Institutul Elie Wiesel e tributară curentului marxismului cultural, care își propune deconstrucția unor întregi mentalități tradiționale, proprii civilizației creștine europene, pe care o suspectează a fi sursa prejudecăților, ce au făcut posibil Holocaustul. (Teza centrală a corifeilor Școlii de la Frankfurt, Max Horkheimer și Theodor Adorno.) Poate procurorii nu au habar de existența acestor curente politice, dar nu au nicio tresărire când regurgitează pasaje de un partizanat evident, care pun în discuție identitatea națională și credința creștină.

Așa ajunge să fie o vină într-un rechizitoriu penal „glorificarea excesivă a trecutului istoric”. Statul român are un departament intitulat „Cultul eroilor…”. Până unde ține glorificarea moderată a trecutului și de unde începe glorificarea excesivă!? E o problemă ridicată și de Administrația Prezidențială în contestarea legii Vexler recent. Acolo s-a arătat că legea e deficitară în a defini noțiunea de „cult” al persoanelor. Pentru că nu orice aserțiune laudativă se califică la încadrarea de „cult”, care are o conotație religioasă, vizează o devoțiune mistică intensă, de lungă durată, ritualizată. Nu orice vorbă pozitivă spusă la o șuetă e parte dintr-un „cult”.

De exemplu: dacă spui unui vecin: „am o părere bună despre familia Ionescu, sunt oameni excepționali…” Nu se cheamă că ai luat parte la cultul Ioneștilor. O parte din presă a înțeles că nu se mai poate spune nimic pozitiv despre unele personaje, nici măcar detalii adevărate. Pentru că riști să intri la participarea la cultul lor.

Știm ce fel de societate își propun să obțină procurorii atunci când anchetează hoți și bătăuși. O societate fără furturi și fără violență. Dar ce-și propune o procuratură, care anchetează vorbe spuse „sub cupola misticismului creștin ortodox”!? Înseamnă că dezideratul e generalizarea ateismului, pentru că ateii nu sunt suspecți că ar putea fi legionari și nu visează la „un om nou”. Partea cu mijloacele violente nu se aplică de niciun fel discursul lui Călin Georgescu, nu există nicio tentativă de a o proba în rechizitoriu. Deci ea nu e considerată esențială în înșiruire, referirile la ortodoxie și trecutul glorificat sunt luate ca suficiente.

Ironic, gânditorii Institutului Wiesel nu reproșează doar glorificarea excesivă a trecutului. Dar și aprecierea că românii ar putea avea statutul de victimă în prezent. Victimizarea pare un monopol de neatins. Iar a identifica „inamici ai statului sub forma unor actori statali externi” (exact cum au făcut instituțiile când au anulat alegerile) e tratată ca o teorie nefondată, atunci când vine de la suveraniști.

Că referirea la creștinism nu era întâmplătoare, o dovedește repetarea ideii în mai multe locuri. „Ultranaționalismul populist” ni se spune că are la bază „un nucleu mitic creștin”. (De unde poți deduce că vindecarea de populism vine prin demitizare sau descreștinare.) Orice noțiuni pozitive sunt respinse ca „disimulări” ale unor rele intenții, pe care psihologii Institutului le știu mai bine.

Distincția esențială

Într-o rară tresărire de luciditate, referatul ne avertizează că linia de demarcație e foarte fină între curentele nocive și cele conservatoare, „nesupuse blamului generalizat”.

Dar revine repede la definițiile militante reproduse din bibliografia livrată de institut, unde fascismul e un naționalism radical. Cât de radical trebuie să fie naționalismul, ca să devină

Tradatori si bozgori fara Dumnezeu

Parlamentul Ungariei a declarat anul 2020 Anul solidarităţii naţionale (contra Trianon).

Trufia ungurească: pârțul care se visează trăznet

Ungaria face si desface in Transilvania pentru fermierii maghiari nativi

UDMR e finantata de la bugetul Romaniei, dar nu vedeti drapelul Romaniei langa cel al Ungariei.

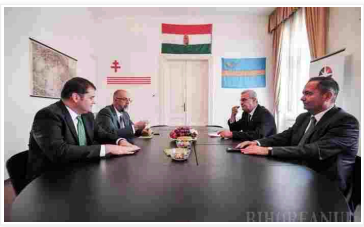

Tamas Sandor este instigatorul violentelor de la Valea Uzului

Mustata parazitului Tamas Sandor la Valea Uzului, Darmanesti, jud. Bacau

fascism, nu ni se spune. În schimb, într-o nota de subsol explicativă vedem puse în contrast două accepțiuni ale naționalismului. Exemplul pozitiv:

> „Naționalismul modern, în Occident, se bazează pe conceptele civile de naționalitate, derivând din procesele legale care acordă drepturi permanente de cetățenie și stabilire pe teritoriul statului, chiar și grupurilor religioase și etnice neasimilate din punct de vedere cultural".

Pe când exemplul negativ, clasat ca „ultra-naționalism" e descris ca o trăsătură fundamentală a fascismului:

> „În contrast cu acest concept occidental și modern de cetățenie, ultranaționalismul percepe ideea că acordarea unui simplu pașaport sau însușirea limbii oficiale de către un imigrant ar fi motive suficiente pentru ca acestuia să i se acorde naționalitatea țării de adopție drept mecanicistă și lipsită de sens. În locul acestui concept de cetățenie, ultra-naționalismul pune accentul pe un concept etnic, organic sau integral de cetățenie (..)"

Avem aici apologia societăților multiculturale, rezultate prin migrația în masă, fără integrarea și asimilarea noilor grupuri, care funcționează ca federații sub umbrela statului gazdă. E o viziune ideologică progresistă, globalistă, opusă celei organice. Statul organic a fost teoretizat și de Mihai Eminescu, între alții. Acum aflăm despre concepția lui că e principalul ingredient al fascismului.

Cine a mandatat Institutul Elie Wiesel **să reinterpreteze Articolul 1 al Constituției României**, care descrie țara ca fiind un „stat național unitar"!? Pentru că aici nu mai vorbim de un simplu dosar penal. Ci de o întreagă redefinire a națiunii române, în spiritul unui ideal globalist, în care țările nu sunt bazate decât pe cetățenie, nu și pe o identitate ento-culturală.

Dacă statul român își asumă ca oficial acest punct de vedere radical de stânga, sub pretextul că ne apără de extrema dreaptă, înseamnă că țara e condamnată să accepte o imigrație infinită. Și orice opoziție la acest proces în desfășurare, cu efecte vizibile în toată Europa, va fi tratată ca o poziție fascistă, ultra-naționalistă, pedepsită cu pușcăria. (Culmea, vedem etalată această nouă doctrină neoficială a statului tocmai în cazul lui Călin Georgescu, care nu s-a arătat îngrijorat de fenomenul imigrației, spre deosebire de suveraniștii din restul planetei.)

Când vine vorba de a defini legionarismul, Institutul Elie Wiesel (citat cu evlavie de procuror) pune semnul egalității între respectiva ideologie și creștinismul ortodox.

Cum elemente antisemite nu pot fi citate din ieșirile lui Călin Georgescu, rezultă că acela nu e un ingredient indispensabil. Deci poate fi încadrat la legionarism și doar în baza prezenței „misticismului ortodoxist". Autorii citați de experții institutului amintesc până și detaliul că Zelea Codreanu alesese numele mișcării după o icoană văzută în biserica închisorii Văcărești, reprezentându-l pe arhanghelul Mihail.

Care e relevanța unor asemenea remarci într-un dosar penal? Cinstirea icoanelor e o practică importantă în cultul ortodox. Confundarea unei credințe religioase cu o mișcare extremistă defunctă nu poate fi decât îngrijorătoare pentru orice credincios din țară. Efectul de imagine nu poate fi decât un câștig de simpatie electorală pentru Georgescu, dacă va fi condamnat pentru predicile lui mistice, sub cuvânt că ele sunt doar o punte spre legionarism.

Tot amenințător sună și citare în referat a mai multor spețe, în care legea a fost aplicată tot mai abuziv prin alte țări. De pildă, ni se amintește că într-o decizie CEDO din 2005, „Curtea a considerat irelevant" că un neamț a săvârșit negaționismul într-un cadru privat, într-o scrisoare, nu în fața unui public larg. Iarăși: Care e noima invocării unor asemenea interpretări rău-voitoare ale noțiunii de „spațiu public" în jurisprudența CEDO? Nu cumva tocmai obținerea efectului de dresaj prin cultivarea unor reflexe, atunci când vine vorba nu doar de convingeri politice, dar și de credințe religioase?

Prin rechizitoriu mai răzbat și ecouri ale dosarului uitat privind anularea alegerilor. Acela rămas fără probe.

Chiar dacă n-au apărut dovezile cu „actorul statal", acuzatorul ține să amintească audiența atinsă de Georgescu pe TikTok înainte de turul 1. Și că un număr de 100 de influenceri, cu 8 milioane de urmăritori, au fost supuși unei manipulări privind identitatea candidatului. (Păi ăștia nu fuseseră ăia păcăliți de PNL!?) Aparent, sunt readuși în discuție doar ca să arate ce potențial pericol reprezintă inculpatul.

Alte idei interzise

Se poate spune că rechizitoriul face involuntar apologia mișcărilor pe care încearcă să le combată. Pentru că le atribuie o sumedenie de trăsături pozitive, citându-l pe Călin Georgescu și cu pasajele care nu se referă la extrema dreaptă interbelică. Astfel, noțiuni ca patriotismul, creștinismul și anti-comunismul sunt tratate la fel de suspect ca discuțiile despre droguri și arme de foc surprinse între traficanți.

Dacă iubirea de țară și sacrificiul suprem sunt idei problematice, pentru că a vorbit de ele și Ion Gavrilă Ogoranu, atunci e problematic și jurământul militar. Sute de mii de soldați au depus acel

Trupe paramilitare la Valea Uzului, 12 mai 2019

Liderul UDMR, Tamas Sandor, promoveaza cultul criminalilor de război cu uniforme horthyste

Xenofobie, sovinism, extremism nationalist maghiar

- "Generoasa" România, fraierul povestii
- REVIZIONISMUL UNGAR – boală canceroasă, fără leac!
- ADEC, apel către MApN, MAI, FCRCHM și Prefectura Covasna în procesul privind drapelul României de pe turla Primăriei Sfântu Gheorghe
- Pozitia de capra a MAI in rearborarea drapelului national romanesc pe turla primariei Sfantu Gheorghe
- Primarul UDMR din Sfântu Gheorghe, OBLIGAT de instanță să respecte drapelul României
- Din "puseurile" lui Tamás Sándor, președintele Consiliului Județean Covasna
- La Târgu Secuiesc, în Covasna, Romania 2019

Raspunsul Directiei Jud pt Cultura CV

jurământ, în care au promis să apere țara „chiar cu prețul vieții”. Au devenit și ei suspecți de un fanatism similar cu al legionarilor!?

Tot greu de explicat e și citarea unei opinii despre soarta sutelor de mii de soldați români luați prizonieri de sovietici după arestarea mareșalului Antonescu la 23 august 1944. Înțeleg că se vrea obținerea omului nou globalist, fără rădăcini (un altfel de „palingeneză”, cum s-ar zice). Dar evocarea pierderilor armatei române nu poate fi trecută în zona ilicită la pachet cu conducătorul ei din acea epocă. Sau poate tocmai asta era și ideea.

Nici apelul la demnitate și credință nu e văzut cu ochi buni de procurori, dacă e asociat cu un deținut politic de la Aiud, ca George Manu, și el trecut la index.

Nici invocarea unor idei creștine de Ioan Ianolide nu e văzută cu ochi buni

De altfel, toți deținuții politici și luptătorii din munți din perioada comunistă sunt priviți ca dușmani ai poporului și democrației, prin lupa institutului Wiesel, asumată de procuror. Practic, dacă un istoric al viitorului ar găsi acest document într-o arhivă, n-ar avea niciun indiciu din multe pasaje dacă e scris în timpul comunismului sau după. Nici n-ai putea să ghicești că a avut loc o revoluție anti-comunistă undeva între cele două epoci. Mentalitatea a rămas aceeași.

. Între puterea care strivește și cuvântul care zidește

Acesta e ultimul episod din seria: „Legile cenzurii, ca inginerie socială”. Și un episod de adio, sau măcar de la revedere. Simt că am intrat deja într-o altă etapă istorică, foarte turbulentă. Iar legile și instituțiile create cu metodă în ultimele două decenii vor fi tot mai abuziv folosite, la adevăratul potențial, pentru a ține sub control reacțiile la transformarea dramatică din societate.

Poate mai revin, sporadic, cu episoade pentru serialele de pe site, de care îmi pare foarte rău că rămân neterminate. Sau cu câte un gând și o glumă, dacă n-o să pot să mă abțin. Fluxul de știri comentate, pe rețelele sociale, nu mai are cum să continue și nici nu cred că ajută. Cine a înțeles, a înțeles deja, cine nu, nici n-o s-o facă. N-are rost să-mi pierd timpul meu și-al vostru, să macin la moara de vorbe și neuroni a internetului.

Atmosfera devine tot mai represivă. Se va putea vorbi tot mai puțin despre subiecte esențiale. Și mi s-ar părea necinstit să mă limitez la puzderia de fleacuri încă permise, doar ca să salvez aparențele noii normalități.

Seria despre cenzură mai putea fi extinsă cu multe aspecte, cum ar fi:

- rolul jucat de corporații și rețelele sociale în instituirea unor „termeni și condiții” proprii, mult peste prevederile legilor de la noi sau din țările de origine;
- împletirea lor cu servicii secrete și mișcări politice;
- militarizarea propagandei și cenzurii, în vederea unor războaie neconvenționale;
- proiectele de ordonanțe privind reglementarea rețelelor sociale (una rămasă de la guvernul Ciolacu, alta propusă de un parlamentar USR);
- directivele Uniunii Europene și ambiția Comisiei de a supra-cenzura rețelele americane și chineze;
- presiunea pentru eliminarea anonimității online – buletinul digital;
- noile softuri de supraveghere biometrică și cuplarea dosarului de navigare cu aspecte din viața reală privind mișcarea și portofelul electronic.

Sunt periculoase, dar cumva tehnice. Am preferat să rămân la fundația lor, adică la filosofia ce a justificat instituirea cenzurii moderne. Aceste considerații personale fiind zise, iată episodul propriu-zis:

despre putere

Îngrădirea libertății de gândire și exprimare e (în esență) o manifestare a puterii. Ea folosește **amenințarea cu forța brută** a unor instituții, care îți pot răpi ani din viață (din viitor, prin încarcerare) sau din trecut (prin amenzi, care te spoliază de roadele muncii deja depuse). Scopul e **păstrarea controlului asupra narațiunilor populare**, convingerilor și mentalităților, toate fiind forme de *„soft power”*. Deci tot un ingredient al forței, care determină inclusiv avantaje economice, accesul privilegiat la resurse și controlul politic prin influențarea votului.

Cu apariția internetului, care potențial dă o voce oricui, a devenit o necesitate instituirea unei forme mai directe de cenzură. Televiziunile, ziarele și editurile erau forme mai centralizate și costisitoare, care puteau filtra economic mai drastic mesajele și figurile de autoritate. Așa cum fac și universitățile, comparativ cu cercetarea „dezordonată” pe cont propriu. Prioritățile de pe agenda preocupărilor publicului și narațiunile erau mai ușor de construit și de apărat. La fel și soluțiile la problemele de actualitate, partidele și personajele livrate ca apte să gestioneze puterea politică.

Privită astfel, prigoana împotriva opiniilor disidente ne apare ca o **folosire a unei forțe excedentare**. O putere strivitoare pretinde că se apără (și ne apără) de oameni mărunți, marginali cu vederi diferite, care contrazic tot ce predică un colos format din: școli, trusturi și stat, adică linia oficială. Clase privilegiate și minorități bogate uzează de forță împotriva unor persoane fără nicio putere reală, pentru a nu contamina cu idei greu de contrazis masa mare a plebei.

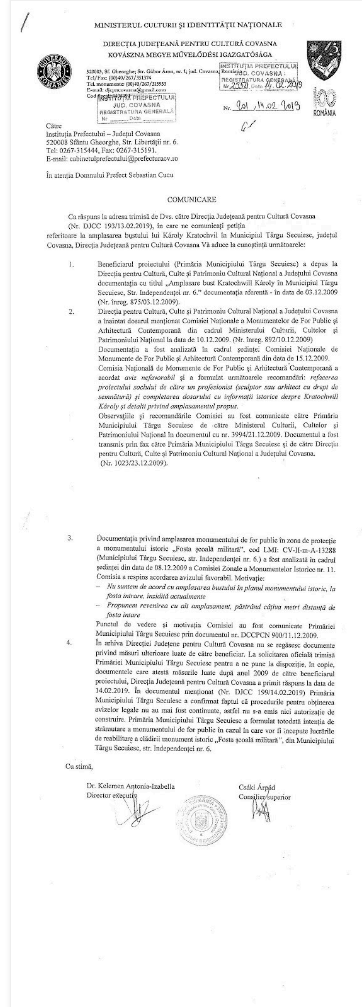

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU CULTURĂ COVASNA
KOVÁSZNA MEGYE MŰVELŐDÉSI IGAZGATÓSÁGA

520003, Sf. Gheorghe; Str. Gábor Áron, nr. 1; jud. Covasna, România
Tel/Fax: (00)40/267/351374
Tel. monumente: (00)40/267/315953
E-mail: djcpncovasna@gmail.com

INSTITUȚIA PREFECTULUI JUD. COVASNA REGISTRATURA GENERALĂ Nr 2550 Data 14.02.2019

Nr. 201 / 14.02.2019

Către
Instituția Prefectului – Județul Covasna
520008 Sfântu Gheorghe, Str. Libertății nr. 6.
Tel: 0267-315444, Fax: 0267-315191.
E-mail: cabinetulprefectului@prefecturacv.ro

În atenția Domnului Prefect Sebastian Cucu

COMUNICARE

Ca răspuns la adresa trimisă de Dvs. către Direcția Județeană pentru Cultură Covasna (Nr. DJCC 193/13.02.2019), în care ne comunicați petiția referitoare la amplasarea bustului lui Károly Kratochvil în Municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna, Direcția Județeană pentru Cultură Covasna Vă aduce la cunoștință următoarele:

1. Beneficiarul proiectului (Primăria Municipiului Târgu Secuiesc) a depus la Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a Județului Covasna documentația cu titlul „Amplasare bust Kratochwill Károly în Municipiul Târgu Secuiesc, Str. Independenței nr. 6.” documentația aferentă - în data de 03.12.2009 (Nr. înreg. 875/03.12.2009).
2. Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a Județului Covasna a înaintat dosarul menționat Comisiei Naționale a Monumentelor de For Public și Arhitectură Contemporană din cadrul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național la data de 10.12.2009. (Nr. înreg. 892/10.12.2009)
Documentația a fost analizată în cadrul ședinței Comisiei Naționale de Monumente de For Public și Arhitectură Contemporană din data de 15.12.2009.
Comisia Națională de Monumente de For Public și Arhitectură Contemporană a acordat *aviz nefavorabil* și a formulat următoarele recomandări: *refacerea proiectului soclului de către un profesionist (sculptor sau arhitect cu drept de semnătură) și completarea dosarului cu informații istorice despre Kratochwill Károly și detalii privind amplasamentul propus.*
Observațiile și recomandările Comisiei au fost comunicate către Primăria Municipiului Târgu Secuiesc de către Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național în documentul cu nr. 3994/21.12.2009. Documentul a fost transmis prin fax către Primăria Municipiului Târgu Secuiesc și de către Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a Județului Covasna. (Nr. 1023/23.12.2009).
3. Documentația privind amplasarea monumentului de for public în zona de protecție a monumentului istoric „Fosta școală militară”, cod LMI: CV-II-m-A-13288 (Municipiului Târgu Secuiesc, str. Independenței nr. 6.) a fost analizată în cadrul ședinței din data de 08.12.2009 a Comisiei Zonale a Monumentelor Istorice nr. 11. Comisia a respins acordarea avizului favorabil. Motivație:
   - *Nu suntem de acord cu amplasarea bustului în planul monumentului istoric, la fosta intrare, înzidită actualmente*
   - *Propunem revenirea cu alt amplasament, păstrând câțiva metri distanță de fosta intare*

   Punctul de vedere și motivația Comisiei au fost comunicate Primăriei Municipiului Târgu Secuiesc prin documentul nr. DCCPCN 900/11.12.2009.
4. În arhiva Direcției Județene pentru Cultură Covasna nu se regăsesc documente privind măsuri ulterioare luate de către beneficiar. La solicitarea oficială trimisă Primăriei Municipiului Târgu Secuiesc pentru a ne pune la dispoziție, în copie, documentele care atestă măsurile luate după anul 2009 de către beneficiarul proiectului, Direcția Județeană pentru Cultură Covasna a primit răspuns la data de 14.02.2019. În documentul menționat (Nr. DJCC 199/14.02.2019) Primăria Municipiului Târgu Secuiesc a confirmat faptul că procedurile pentru obținerea avizelor legale nu au mai fost continuate, astfel nu s-a emis nici autorizație de construire. Primăria Municipiului Târgu Secuiesc a formulat totodată intenția de strămutare a monumentului de for public în cazul în care vor fi începute lucrările de reabilitare a clădirii monument istoric „Fosta școală militară”, din Municipiului Târgu Secuiesc, str. Independenței nr. 6.

Cu stimă,

Dr. Kelemen Antonia-Izabella
Director executiv

Csáki Árpád
Consilier superior

Raspunsul prefectului impotent de Covasna

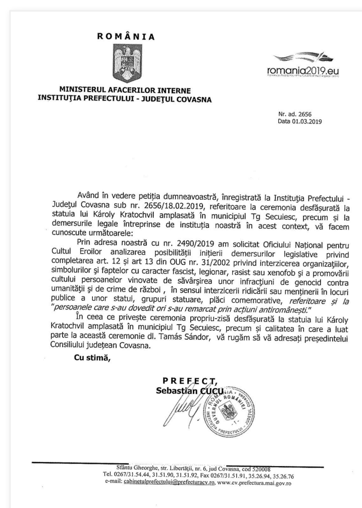

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSTITUȚIA PREFECTULUI - JUDEȚUL COVASNA

romania2019.eu

Nr. ad. 2656
Data 01.03.2019

Având în vedere petiția dumneavoastră, înregistrată la Instituția Prefectului - Județul Covasna sub nr. 2656/18.02.2019, referitoare la ceremonia desfășurată la statuia lui Károly Kratochvil amplasată în municipiul Tg Secuiesc, precum și la demersurile legale întreprinse de instituția noastră în acest context, vă facem cunoscute următoarele:

Prin adresa noastră cu nr. 2490/2019 am solicitat Oficiului Național pentru Cultul Eroilor analizarea posibilității inițierii demersurilor legislative privind completarea art. 12 și art 13 din OUG nr. 31/2002 privind interzicerea organizațiilor, simbolurilor și faptelor cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război , în sensul interzicerii ridicării sau menținerii în locuri publice a unor statui, grupuri statuare, plăci comemorative, *referitoare și la "persoanele care s-au dovedit ori s-au remarcat prin acțiuni antiromânești."*

În ceea ce privește ceremonia propriu-zisă desfășurată la statuia lui Károly Kratochvil amplasată în municipiul Tg Secuiesc, precum și calitatea în care a luat parte la această ceremonie dl. Tamás Sándor, vă rugăm să vă adresați președintelui Consiliului județean Covasna.

Cu stimă,

PREFECT,
Sebastian CUCU

Sfântu Gheorghe, str. Libertății, nr. 6, jud Covasna, cod 520008
Tel. 0267/31.54.44, 31.51.90, 31.51.92, Fax 0267/31.51.91, 35.26.94, 35.26.76
e-mail: cabinetulprefectului@prefecturacv.ro, www.cv.prefectura.mai.gov.ro

Respingerea stimularii intoarcerii romanilor alungati din Covasna si Harghita

Lucru inedit, chiar pretind celor guvernați **să nu le observe puterea**. Invers decât în celebra poveste: nu ți se cere să zici că vezi hainele împăratului. Ci să te prefaci că vezi doar curtenii mărunți, dar nu-l vezi pe împărat, sau pe cei din spatele tronului. Pentru că orice altceva e teoria conspirației.

Cenzura e un proiect de transformare din temelii a societății, prin **tăierea legăturilor cu trecutul**, alterarea sentimentului identitar și de solidaritate colectivă. Începe cu evacuarea extremelor, pentru care e ușor de obținut acceptul majorității. Și continuă cu epurarea unor păreri populare, sub pretextul întețirii luptei cu extremismul, care n-a dat rezultate de prima dată.

Dată fiind această pătrundere a maselor în arena internetului, cenzura **nu mai privește doar intelectualii**, ca pe vremuri. Aceia s-ar mai putea strecura prin hățișul de nuanțe și legi. E vizată temelia viguroasă a oricărei țări, omul simplu, bărbatul din clasa muncitoare cu înclinații normale, care nu se califică în nicio specie protejată. Pentru care nu se derulează programe dedicate. E primul vizat de înlocuire. E perceput mai periculos decât filosofii, cu glumele lui sănătoase, spuse pe șleau. Trebuie prevenită revolta pe care ar putea să o exprime când realizează că i se ia țara de sub picioare.

rubrica fapt divers

Acele vremuri vin peste noi mai repede decât anticipam. Într-o fabrică din Maramureș, muncitorii români au fost bătuți de colegii nepalezi, aduși să-i înlocuiască. Cum ar spune primarul Londrei, pakistanezul Sadiq Khan, sunt **inconveniente inerente** ale traiului în marile orașe. Programul de reeducare și autocenzură e puțin în urmă la noi, față de docilitatea bunului occidental. Salariatul civilizat nu vociferează când contabilii îl declară nerentabil pe pământul lui. Corporatiștii se amăgesc crezând că schimbarea nu-i privește pe ei și se va limita la pizza livrată mai prompt de servitori exotici. Feministele vor avea și ele surpriza șocului cultural, puștimea îl va simți la colțul străzii și în curtea școlii.

Dar prima victimă sunt mereu muncitorii de la baza piramidei, cu cea mai mică putere de negociere. Apoi tinerii la început de drum, altă categorie cu potențial recalcitrant, care constată că nu mai au aceleași șanse la angajare, mutare pe cont propriu și întemeierea unei familii, nici la perpetuarea speciei, șanse pe care le-au avut generațiile anterioare. Nemulțumirea lor va fi prezentată ca frustrare irațională, bună de persiflat de cei chiverniisiți în umbra sistemului. Care vor refuza să vadă că doar vina personală nu explică amploarea fenomenului la scara unor continente.

Între timp, știrea a fost acoperită, ca prin farmec de o alta, hiper-mediatizată. Un descreierat a vorbit urât unui livrator din Bangladesh, cu care a încercat să se dea zmeu. Un polițist a fost de față, ca în filme. Scena arestării prompte a ajuns tot norocos imediat la influenceri, care și-au redescoperit brusc empatia congelată în ultimii doi ani de orori în Gaza. Da, acele staruri de succes, care în rest arată doar dispreț pentru săraci, s-au preocupat de blândul muncitor bengalez agresat. Am mai precizat și cu alte ocazii: nu ne luptăm cu străinii amărâți, care vin în Europa împinși de sărăcie. Fiecare om în parte are drama lui, pe care o tratăm cu compasiune. Chiar dacă înțelegem că relocarea în țările UE nu e o soluție realistă pentru cele cinci miliarde de săraci ai planetei, care visează să-și schimbe soarta cu un bilet de avion.

Nemulțumirea trebuie îndreptată spre politicienii, care au semnat pentru contingentele importului de rezidenți, fără niciun fel de consultare democratică. Decizia lor a fost politică și tot pe aceeași cale se poate și anula. Nu e nevoie de nicio violență. Dacă problema ar fi supusă unui referendum, punctul de vedere naționalist ar fi cel mai popular, deci legitim. Gesturile deplasate ale unora cu minte mai puțină, care vor să facă vizualizări pe TikTok sau cred că rezolvă ceva cu violența, aduc doar deservicii. Și vor fi, dacă nu înscenate, măcar folosite copios de o propagandă expertă în modelarea emoțiilor colective, rodată pe multe meridiane. **Tocmai cenzura** instituită pe teme de mare interes public, duce la răbufniri necontrolate și prostești, în locul discutării civilizate a argumentelor, amplorii fenomenului și implicațiilor deja cunoscute din alte țări.

Probabil se vor aplica drastic prevederile legilor speciale, care adaugă niște ani de închisoare pentru infracțiunile „motivate de ură", peste pedeapsa uzuală. Care în alte cazuri ar fi fost stinse eventual cu o amendă, dacă mai ajungeau să fie cercetate. Categoric, comportamentul violent și lipsit de omenie trebuie descurajat. Dar nu poți să nu observi că statele globalizate tratează cu dublă măsură unele infracțiuni cu substrat politic, selectate din noianul de crime, furturi, violuri, tâlhării și fraude. Acelea nu se presupune că ar avea vreun dram de ură în spate.

Crimele împotriva diversității sunt tratate prioritar și cu o duritatea altă dată rezervată actelor de trădare de țară. Pentru că proiectul diversității e considerat fundamental și practic a înlocuit construcția și apărarea statului național. Neoficial, e ceva similar principiului din spatele noțiunii de ultraj: același tip de fapte devin mult mai grave, dacă vizează un polițist sau o figură de autoritate. Privilegiul a fost extins de la câteva minorități vechi, care au primit legi speciale, la noile contingente abia sosite, care trebuie integrate cu toate eforturile și sacrificiile națiunii gazdă.

E de notorietate că polițiile și justițiile din mai multe țări, cum ar fi cea britanică, germană sau nordică acționează programatic cu asemenea dublă măsură. Uneori violuri și crime sunt tratate cu clemență ca bazate pe necunoașterea culturii locale. În Marea Britanie a fost un mare scandal după mușamalizarea unor întregi rețele de exploatare sexuală, din motive de corectitudine politică. **Dubla măsură** nu e înscrisă explicit în nicio lege. Dar, în practică, unele statistici privind

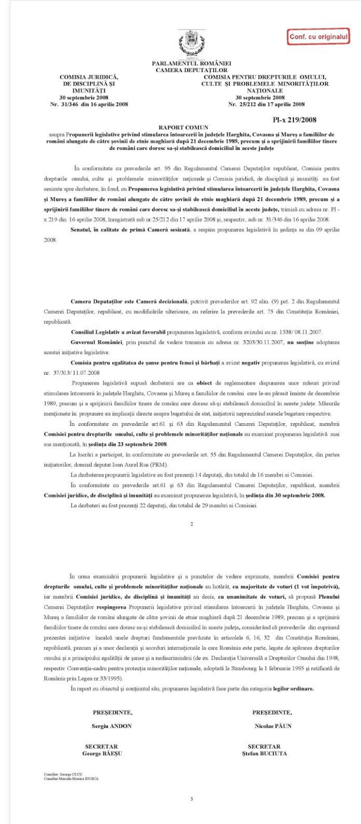

Conf. cu originalul

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

COMISIA JURIDICĂ, DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI	COMISIA PENTRU DREPTURILE OMULUI, CULTE ȘI PROBLEMELE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE
30 septembrie 2008	30 septembrie 2008
Nr. 31/346 din 16 aprilie 2008	Nr. 25/212 din 17 aprilie 2008

Pl-x 219/2008

RAPORT COMUN

asupra **Propunerii legislative privind stimularea întoarcerii în județele Harghita, Covasna și Mureș a familiilor de români alungate de către șovinii de etnie maghiară după 21 decembrie 1989, precum și a sprijinirii familiilor tinere de români care doresc sa-și stabilească domiciliul în aceste județe**

În conformitate cu prevederile art. 95 din Regulamentul Camerei Deputaților republicat, Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale și Comisia juridică, de disciplină și imunități au fost sesizate spre dezbatere, în fond, cu **Propunerea legislativă privind stimularea întoarcerii în județele Harghita, Covasna și Mureș a familiilor de români alungate de către șovinii de etnie maghiară după 21 decembrie 1989, precum și a sprijinirii familiilor tinere de români care doresc sa-și stabilească domiciliul în aceste județe,** trimisă cu adresa nr. Pl - x 219 din 16 aprilie 2008, înregistrată sub nr.25/212 din 17 aprilie 2008 și, respectiv, sub nr. 31/346 din 16 aprilie 2008.

Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a respins propunerea legislativă în ședința sa din 09 aprilie 2008.

Camera Deputaților este Cameră decizională, potrivit prevederilor art. 92 alin. (9) pct. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare, cu referire la prevederile art. 75 din Constituția României, republicată.

Consiliul Legislativ a avizat favorabil propunerea legislativă, conform avizului cu nr. 1538/ 08.11.2007.

Guvernul României, prin punctul de vedere transmis cu adresa nr. 3203/30.11.2007, **nu susține** adoptarea acestei inițiative legislative.

Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați a avizat **negativ** propunerea legislativă, cu avizul nr. 37/313/ 11.07.2008

Propunerea legislativă supusă dezbaterii are ca **obiect** de reglementare dispunerea unor măsuri privind stimularea întoarcerii în județele Harghita, Covasna și Mureș a familiilor de români care le-au părăsit înainte de decembrie 1989, precum și a sprijinirii familiilor tinere de români care doresc să-și stabilească domiciliul în aceste județe. Măsurile menționate în propunere au implicații directe asupra bugetului de stat, inițiatorii neprecizând sursele bugetare respective.

În conformitate cu prevederile art.61 și 63 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, membrii **Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale** au examinat propunerea legislativă mai sus menționată, în **ședința din 23 septembrie 2008**.

La lucrări a participat, în conformitate cu prevederile art. 55 din Regulamentul Camerei Deputaților, din partea inițiatorilor, domnul deputat Ioan Aurel Rus (PRM).

La dezbaterea propunerii legislative au fost prezenți 14 deputați, din totalul de 16 membri ai Comisiei.

În conformitate cu prevederile art.61 și 63 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, membrii **Comisiei juridice, de disciplină și imunități** au examinat propunerea legislativă, în **ședința din 30 septembrie 2008.**

La dezbateri au fost prezenți 22 deputați, din totalul de 29 membri ai Comisiei.

2

În urma examinării propunerii legislative și a punctelor de vedere exprimate, membrii **Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale** au hotărât, **cu majoritate de voturi (1 vot împotrivă),** iar membrii **Comisiei juridice, de disciplină și imunități** au decis, **cu unanimitate de voturi,** să propună **Plenului** Camerei Deputaților **respingerea** Propunerii legislative privind stimularea întoarcerii în județele Harghita, Covasna și Mureș a familiilor de români alungate de către șovinii de etnie maghiară după 21 decembrie 1989, precum și a sprijinirii familiilor tinere de români care doresc sa-și stabilească domiciliul în aceste județe, considerând că prevederile din cuprinsul prezentei inițiative încalcă unele drepturi fundamentale prevăzute în articolele 6, 16, 32 din Constituția României, republicată, precum și a unor declarații și acorduri internaționale la care România este parte, legate de apărarea drepturilor omului și a principiului egalității de șanse și a nediscriminării (de ex. Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948, respectiv Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, adoptată la Strasbourg la 1 februarie 1995 și ratificată de România prin Legea nr.33/1995).

În raport cu obiectul și conținutul său, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor ordinare.**

PREȘEDINTE,	PREȘEDINTE,
Sergiu ANDON	Nicolae PĂUN
SECRETAR George BĂEȘU	SECRETAR Ștefan BUCIUTA

Consilier George CUCU
Consilier Marcela Monica STOICA

3

Masinile politiei locale din Harghita nu mai sunt ale statului roman

Declaratia lui Horthy din octombrie 1919, de actualitate, mult apreciata in Ungaria si de udmr

Criminali de război maghiari au în România statui și străzi ce le poartă numele

Raportul privind persoanele care au fost nevoite sa paraseasca Harghita si Covasna

- Raportul Comisiei parlamentare din 12 februarie 1992

criminalitatea nu se mai comunică, sau încetează a mai fi colectate. În unele zone din America furturile din magazine sub un anumit plafon nu mai sunt anchetate.

Iar apoi e dubla măsură a mediatizării. Iarăși, nu e ceva care să se găsească înscris explicit în vreo lege. Dar toată lumea știe că un set de infracțiuni sunt mascate mediatic, pentru a nu genera o reacție publică, în numele unui interes superior. În timp ce altele sunt supra-mediatizate tocmai pentru a genera acea reacție de emoție, revoltă și luare de atitudine de la celebrități. O palmă și o înjurătură în trafic prind ora de știri în funcție de cine o dă și cine o încasează. E o parte dintr-un program de inginerie socială, de negăsit în textul legilor, dar cu impact manipulativ mai mare. Practica ei trebuie consemnată alături de comentariul pe textul sec al legilor.

Dacă țăranii români se poartă nemilos sau indiferent cu caii de la Letea sau orășenii cu câinii maidanezi, devine un scandal internațional, se implică ONG-uri și vedete. Oricum, la noi, omul a devenit o specie mai puțin protejată decât ursul. E așteptat să își părăsească satele de munte sau stațiunile turistice în favoarea sălbăticiunilor, iar orașele și șoselele să dispară acoperite de pădurile preistorice. Dacă incidentul lebedelor din Viena poate fi atribuit după cetățenie tot românilor, și acela poate fi răs-povestit ani la rândul.

Abordarea se schimbă, dacă pocinogul e făcut de vietnamezii din Timișoara, angajați de fostul ComTim (între timp americano-chinez), filmați când vânau popândăi. Sau atunci când pakistanezii sunt filmați atacând cu bâte lebedele de pe râul Argeș. De această dată, dragostea pentru animale dispare brusc la vedete, odată cu simularea revoltei. De fapt, subiectul revoltei progresiste devine cu totul altul: chiar prezentarea cazului. Site-ul Gândul o titrează scandalizat sub titlul: *„George Simion a distribuit o filmare cu pakistanezi care prind lebede”*.

„Nașul” care nu s-a dat la televizor

În timp ce se dezbătea legea Vexler, o știre pricăjită se strecura în câteva ziare. DIICOT (a luat o pauză de la vânat „legionari” pe internet și) a făcut descinderi la două cele mai mari clanuri interlope din București, clanul cămătarilor și al sportivilor. Din relatarea ziarului Gândul, „un om de afaceri israelian”, **Wexler Lior**, (simplă coincidență de nume) a ajuns să controleze cele mai temute clanuri din Capitală împreună cu o femeie, căreia i se dă cu toată discreția numele: Andreea D. Prezentarea e politicoasă, investitorul în săli de păcănele și gealați recuperatori e introdus onorabil ca „om de afaceri”. Mă mir că nu i-au zis filantrop.

Dar subiectul s-a stins imediat, fără să facă măcar un titlu, pierdut între amănuntele unui paragraf. Ar fi fost fascinant să aflăm povestea asta demnă de Bonnie și Clyde. Cum a reușit un „om de afaceri” să controleze între 2017 și 2022 o felie importantă a mafiei locale, după cum reiese din comunicatul instituției, fără să stârnească interesul gazetarilor? Nici măcar povestea potențial picantă a acelei femei stăpână pe clanuri n-a făcut curioase feministele. Aceiași ziariști au transformat interlopii în staruri mondene, sub pretextul că publicul e interesat. „Poponeț”, un băiat de bani gata, a scris și o carte despre Nuțu Cămătaru, rapid devenită film. Sugestiv intitulat: *„Îmblânzitor de lei și fraieri”*. Botezul prezidențial făcut unui plod al lui Bercea Mondialu a făcut senzație pe televiziuni.

Te-ai fi gândit că și povestea cuiva, care se descurcă așa bine într-o țară străină, încât le devine patron cămătarilor, ar putea face audiență. E un fel de „Nașul”, nu? Dar celebritatea i-a fost negată de presa insensibilă la povești de succes. Firele ar fi putut fi chiar pasionante, mai ales că fenomenul dependenței de jocuri de noroc a devenit unul societal. Doar de pe un site despre gambling aflăm că Wexler Lior a fost inventat și adus în România de un compatriot de și mai mare calibru: **Teddy Sagi**, magnat cu o avere de 7,3 miliarde de dolari. (Aparent, Wexler a căzut în dizgrație tocmai pentru că l-a dezamăgit. Nu se știe dacă e căutat sau dacă se mai pune problema extrădării.)

Nici Teddy Sagi nu a stârnit curiozitatea presei noastre, deși e un personaj spectaculos, căsătorit cu o fostă Miss Israel, cu care are 6 copii. În țara natală a fost condamnat în 1996 la închisoare pentru fraudă și dare de mită. Și tot acolo a cumpărat un apartament de lux de la fostul premier **Ehud Barak**, prietenul apropiat al lui Jeffrey Epstein. Cu puțini ani în urmă, ajunsese al patrulea cel mai bogat afacerist din Israel În România, e foarte implicat nu doar în industria jocurilor de noroc, dar și în imobiliare. A deținut clădiri de birouri în București, zone scumpe ca: Magheru, Pipera, vile în Dorobanți și terenuri în Popești Leordeni și Dobroești. Deține și celebra piață Camden, un obiectiv turistic de notorietate al Londrei, evaluată la peste 1,5 miliarde de euro.

Topul miliardarilor îmbogățiți din cazinouri e dominat de văduva lui Sheldon Adelson, cu marile afaceri din Las Vegas. **Miriam Adelson** și fiii au 32 de miliarde de dolari, din care reușesc să fie sponsorul numărul 1 al lui Donald Trump. Cu 5 milioane, ea se regăsește pe locul secund și în topul donatorilor către AIPAC, care domină copios politica americană bipartizană și e principalul sponsor al republicanilor în alegerile parlamentare.

Leonid Radvinsky, patronul OnlyFans, a surclasat-o pe Miriam Adelson, donând 11 milioane de dolari către AIPAC, împreună cu partenera lui. Astfel, cea mai importantă instituție de lobby etnic de pe glob a ajuns să fie sponsorizată din pornografia soft, a romăncelor și ucrainencelor care fac videochat, din păcănele și cazinouri. E o imagine grăitoare pentru o societate condusă pornocratic prin exploatarea viciilor și ratării tineretului de ambele sexe. Modelul e prezentat ca alternativă liberală la învechita familie tradițională. Și ne arată că de la știrile mărunte cu infractori la marea politică nu e decât un pas.

Cine nu invata din istorie, isi repeta greselile, iar in final se rateaza

- Mircia Chelaru - „Razboiul” de 1000 de ani si negationismul existentei noastre!
- Politicianism la aniversarea Marii Uniri
- Istoricul Petre Ţurlea-Romani si unguri
- Un scurt istoric al udmr
- Din greselile istoriei

Dizolvarea UDMR, proces Judecatoria sector 5 Bucuresti, cerere de interventie, termene de judecata

- Gainar (1)
- Muraru (1)
- antisemitism (1)
- dobitoc (1)
- guvern (1)
- hoț (1)
- ordinar (1)
- parvenit (1)
- politruc (1)
- trădător (1)
- конец фильма (1)

Arhivă blog

noiembrie 2025 (6)
octombrie 2025 (19)
septembrie 2025 (7)
august 2025 (15)
iulie 2025 (23)
iunie 2025 (16)
mai 2025 (14)
aprilie 2025 (9)
martie 2025 (18)
februarie 2025 (17)
ianuarie 2025 (20)
decembrie 2024 (16)
noiembrie 2024 (17)
octombrie 2024 (8)
septembrie 2024 (7)
august 2024 (7)
iulie 2024 (10)
iunie 2024 (10)
mai 2024 (7)
aprilie 2024 (6)
martie 2024 (8)
februarie 2024 (5)
ianuarie 2024 (7)
decembrie 2023 (4)
noiembrie 2023 (3)
octombrie 2023 (5)
septembrie 2023 (6)
august 2023 (10)
iulie 2023 (9)
iunie 2023 (3)
mai 2023 (8)
aprilie 2023 (5)
martie 2023 (2)
februarie 2023 (1)
ianuarie 2023 (1)
decembrie 2022 (2)
noiembrie 2022 (3)
octombrie 2022 (1)
septembrie 2022 (3)
iulie 2022 (6)
iunie 2022 (5)
mai 2022 (7)

Dar să lăsăm registrul faptului divers și să revenim la discuții mai serioase.

monopolul politic

Partidul comunist pretindea pentru sine monopolul implicării în politică și al reprezentării tuturor. Pe alte subiecte și în jurul unor hobby-uri, n-aveai decât să vorbești oricât și să te asociezi cu alții. Și **ce e politica?** În esență, discuția despre cine să dețină puterea și cum s-o folosească. Atunci când restrângi dreptul de a pune în discuție puterea, iei și dreptul de a te amesteca în politică în general.

Tot o depolitizare e și **consumerismul**, limitarea orizontului la bunuri materiale. Reflexivitatea dispare împreună cu capacitatea de a discerne probleme de anvergură, altfel decât sunt ele livrate gata mestecate de fluxurile de știri. Sentimentul devenirii poate fi pierdut prin fel și fel de droguri, pe care capitalismul ți le oferă din belșug: cumpărături, seriale, vacanțe pe glob, mondenități, jocuri video, pornografie, jocuri de noroc, mașini, case, gadgeturi, rețete de gătit și de îmbogățit.

Politica bazată pe marketing electoral, nu pe convingeri și trăiri profunde, e tot un produs de consum. Politicienii sunt livrați de strategi ca restul vedetelor, împachetați în zâmbete și sloganuri publicitare. Totul, într-o costisitoare producție TV non-stop, întreruptă doar de reclamele la medicamente pentru prostată și balonare. Pentru omul guvernat de mați și patimi nu există politică, decât ca scandal între două orientări derizorii. Cât e sătul, e inofensiv pentru sistem. Cenzura unor idei nu-l deranjează, pentru că scandalul poate rămâne palpitant între echipe și pe alte subiecte.

Suveranismul poate fi livrat și el la fel ca liberalismul și ecologismul. N-ai decât să ieși în piață să fluturi steguțe tricolore. Dar Doamne ferește să te atingi de teme tabu, că o să afli pe cine nu ai voie să critici. Un suveranism care nu-și propune recuperarea libertății cuvântului e amăgitor, și cam asta avem. O masă mare de consumatori, care au început să bombăne la adresa politrucilor vechi și li s-au oferit unii noi. Curentul se bazează pe teoria răului mai mic: ceilalți sunt mai răi. Și cam atât.

Dacă m-ar interesa acest gen de suveranism, ar trebui să fiu optimist. Victoria e foarte aproape. Criza crește nemulțumiții pragmatici, coaliția pro-europeană pierde din suporteri de la o săptămână la alta. Iar prăbușirea ei e previzibilă. Dar ce mare victorie ar fi o schimbare de grupări și permutări? Ceva de genul: vine o coaliție PSD-AUR, în loc de PSD-PNL-USR, schimbă niște taxe, fac ceva gesturi simbolice și cam atât… O astfel de victorie mă deprimă mai mult decât o înfrângere pasageră.

Odată capturat terenul, discuția despre suveranitate s-a încheiat și a devenit una despre vedetele plasate în vitrina curentului. Îți place sau nu-ți place de X, de Y și de Z. Dacă te implici, nu faci decât să ai rolul de majoretă în galeria câte unui salvator de acest tip, cu acces la resursele media. Faci voluntariat pentru el, nu pentru o cauză, întrucât publicul e opac la idei și pasionat exclusiv de persoane. Pe care le detestă sau le adoră cu patimă, după caz. Iar în funcție de asta, te va aprecia sau antipatiza și pe tine.

întoarcerea ideilor

După primul deceniu în libertate, în care au dezbătut haotic toate deodată, românii au obosit. Și s-au predat cu totul **în fața puterii Occidentului**: putere de seducție, putere economică, bogăție de invidiat, producție culturală sub toate formele – mode, cărți, filme, doctrine, cursuri. Orice argument a pălit și orice discuție de idei a încetat în fața acestei măreții fără egal. Orice ni s-a cerut, am făcut pentru că așa ni s-a cerut. Și cine eram noi să contrazicem pe cineva așa de puternic? care promitea să ne primească alături, să ne împărtășim din bogăția și măreția lui?

Treptat, a devenit limpede că decidenții noștri nu mai decideau nimic. Că **puterea era în altă parte** și conducătorii, pe care ni-i alegeam (când ni se dădea voie să-i alegem) sunt doar niște executanți. Sunt convinși de asta și suveraniștii, care deplâng situația, și federaliștii „pro-europeni", care o consideră un lucru bun. Acum că Occidentul e într-o degradare accelerată, ce nu mai poate fi ascunsă, principiile s-ar putea întoarce. Măcar discuția despre ele.

Dar, ghinion, nu mai e **nicio țară pentru oameni liberi**. Vestul a devenit exportator de cenzură, ridicată la rang de principiu definitor, și de mijloace tot mai sofisticate de supraveghere. China e demult cu un pas în viitorul distopic, cum e și în producția de electronice. Rusia nu e foarte departe de tirania care a fost din totdeauna.

Cu datele culese de dispozitivele de care suntem dependenți de bună voie și o putere de calcul fără egal, **devine posibilă gestionarea puterii absolute** de grupuri disproporționat de mici. Inteligența artificială amenință să stăpânească nu doar viitorul, ci și trecutul. Să înlocuiască bibliotecile, arhivele ziarelor, orice dovadă că un lucru s-a întâmplat într-un fel sau altul. Și să elimine astfel memoria și capacitatea de a gândi pe cont propriu.

Orice discuție politică în România de azi e o discuție despre străinătate, despre ce se decide pentru noi la Bruxelles sau Washington. Ea ar fi cu neputință, dacă s-ar aplica principiul că orice părere defavorabilă unui străin echivalează cu xenofobia. Vestul, care ne-a dat corectitudinea politică, e acum răvășit de dileme identitare, despre rasism și statul național. Asta când nu vorbește direct de război mondial, în care am fi aruncați, din inerție pe post de sateliți. Toate aceste discuții deloc civilizate, despre identitate, sânge și pământ înlocuiesc vechile dispute

aprilie 2022 (6)
martie 2022 (6)
februarie 2022 (5)
ianuarie 2022 (2)
decembrie 2021 (3)
noiembrie 2021 (3)
octombrie 2021 (10)
septembrie 2021 (5)
august 2021 (2)
iulie 2021 (3)
iunie 2021 (4)
mai 2021 (3)
aprilie 2021 (3)
martie 2021 (4)
februarie 2021 (1)
ianuarie 2021 (1)
decembrie 2020 (3)
noiembrie 2020 (2)
septembrie 2020 (1)
iulie 2020 (1)
iunie 2020 (2)
mai 2020 (2)
martie 2020 (1)
februarie 2020 (2)
decembrie 2019 (1)
noiembrie 2019 (1)
octombrie 2019 (1)
februarie 2019 (2)
ianuarie 2019 (1)

- **Pagina de pornire**

Faceți căutări pe acest blog

Căutare

despre stânga și dreapta. Lumea euro-atlantică e în prag de război civil, pentru că utopia babiloniană nu funcționează. Prin urmare nu putem menține restricțiile de dezbatere importate de la occidentali, din alte vremuri, dacă vrem să fim contemporani cu discuțiile lor de azi, nu din anii 90.

teoria cu Soros

În „Raportul de monitorizare a antisemitismului și negării Holocaustului" pe anul 2025, al Institutului Elie Wiesel, numele lui **George Soros** e pomenit de 40 de ori într-un text de 160 de pagini. E drept, cu toată familia lui lexicală, care a dat simboluri și substantive comune ca „soroșismul" și „soroșiștii". Totuși, abundent, pentru o cercetare, care nu se ocupa de studiul burselor. Unele publicații și pagini ale unor persoane fizice apar într-un tabel al infamiei cu mențiuni asupra specificului. În acea rubrică, la unii, vina e notată sec: „conspirații anti Soros".

Presupun că e o prescurtare pentru „teorii ale conspirației". Adică respectivii vehiculează teorii despre celebrul pensionar nonagenar, nu conspiră ei propriu-zis împotriva lui. Lăsând gluma deoparte, îți pui problema care e versiunea oficială asupra subiectului Soros, ca să știm și să nu ne mai abatem de la ea. Știm cu certitudine că George Soros totuși există, sunt imagini cu el și relatări în presa „serioasă". (Mereu am o strângere de inimă când scriu despre el, pentru că nu se știe dacă mai e în viață, când o să ajungeți să citiți. Dar la ora scrierii, trăia.) Deci nu e monstrul din Loch Ness sau ET, extraterestrul.

Poate versiunea e că există, dar nu are influență. Iarăși, sunt surse mainstream abundente, care atestă că a fost cel mai mare sponsor individual pentru Partidul Democrat American și pentru candidații Obama, Clinton, Biden și Kamala. Există la fel cum există și alți domni generoși cu aceeași preocupare, ca: Michael Bloomberg, Sam Bankman Fried, Larry Ellison, Peter Thiel, Stephen Schwartzman, Dustin Moscovitz și alții. (Unii au schimbat barca între timp cu iscusință.) La fel cum și în tabăra republicană există moguli de calibru: familia lui Miriam Adelson, Elon Musk, familia Koch, Paul Singer, Marc Andreesen, Ben Horowitz și alții.

Tot documentate suficient de surse mainstream sunt și vastitatea rețelei de ONG-uri, de politicieni și consilieri formați sau susținuți de Fundația pentru o Societate Deschisă. Recent a fost confirmată și susținerea rețelei nu din filantropie, ci din contribuții de 270 milioane de dolari ale statului american, prin USAID. Deci un program de stat, față de care alte state au luat măsuri defensive, care la rândul lor au fost urmate de mari presiuni diplomatice și mediatice. Statul american nu putea investi în ceva care nu există aievea, nici Ungaria, Rusia, Brazilia, Georgia și altele nu puteau reacționa față de ceva fictiv. Iar dacă o făceau, nimeni nu s-ar fi opus cu atâta îndârjire.

Copilăria lui George Soros a fost marcată de persecuțiile anti-evreiești din timpul holocaustului. Familia lui a făcut rost de acte false, care să îi ascundă originile și să evite deportarea din Budapesta natală. Potrivit propriilor amintiri depănate într-un interviu (pentru emisiunea „60 de minute"), la 14 ani a ajuns între cei care colaborau mai mult sau mai puțin cu autoritățile naziste. A fost pus să împartă fluturașii cu ordinele de deportare sau confiscare pentru alți evrei, care nu se putuseră strecura astfel prin birocrație. Desigur, era doar un copil și nu poate fi acuzat de acel hazard al destinului.

Totuși, devine absolut ironic că un institut de comemorare a holocaustului ajunge să aibă ca prioritate protejarea imaginii unui miliardar controversat. Suferința generațiilor trecute e folosită fără scrupule pentru o agendă politică și de menținere a influenței. În timp ce un genocid în plină desfășurare în prezent e ignorat ca irelevant, prestigiul simbolic al unui genocid din secolul trecut e invocat ca pretext pentru a apăra un oligarh de vociferările unor săraci.

În zona de nucleu a imperiului american, discuțiile incorecte politic despre influența covârșitoare a AIPAC în politică au devenit mainstream. Se vorbește tot mai deschis despre costul războaielor de pe alte continente și influența lobby-ului etnic în declanșarea și prelungirea lor. Păstrând interdicțiile asupra subiectelor tabu, periferia geopolitică a imperiului american, din care facem și noi parte, nu doar că nu ia parte la decizii. Dar nu e parte nici la discuțiile tot mai vii de peste ocean. Aculturația – importul cultural – e selectivă, doar pentru programul tipic al stângii americane.

Sfârșitul capitalismului

Deși numele lui Larry Fink, care conduce **Blackrock**, e mult mai puțin cunoscut la noi, puterea lui e incomparabil mai mare. Și el are o agendă similară, mărturisită public, de promovare a politicilor privind diversitatea, „egalitatea" și ecologismul la scara economiei. Dimensiunile colosale la care a ajuns trustul său pun probleme de natură sistemică.

O jumătate de secol, viețile românilor au fost întoarse pe dos încercând să ajungă la societatea comunistă. Trei decenii au fost bulversate în numele tranziției la capitalism. Iar la capătul acestor eforturi dureroase s-ar putea să ne trezim că nici una nici alta nu mai există și **cele două sisteme au fuzionat** într-o formă de capitalism administrat privat, dar centralizat în stilul unei economii monopoliste planificate. Tehnologia de calcul și concentrarea economică permit încă o încercare a acestei ambiții fără limite, de a controla toată tabla de Monopoly.

Capitalismul, așa cum ni-l imaginam, s-ar putea să fi dispărut demult, dacă a existat vreodată. Discuțiile despre liberalism și socialism, eficiență și competiție pălesc în fața realității că **banii**

statelor naționale sunt generați din nimic de bănci particulare. Finanțele au ajuns un univers paralel, un cazinou decuplat de soarta celor care trudesc o viață pentru micile lor economii și modestele lor averi. E o realitate puțin înțeleasă, dar ale cărei contradicții (cum ar fi spus Marx) abia mai sunt ținute sub capac, într-o planetă supra-îndatorată la cote amețitoare. Chiar dacă discuțiile în privința celor care dețin datoria sunt incomode, ele se anunță inevitabile.

Blackrock reprezintă o parte din ce am numit „Imperiul Offshore", o structură de putere financiară delocalizată, care acționează din interiorul unor state clasice, naționale, dar deseori prin vehicule înregistrate în paradisuri fiscale insulare, în alte jurisdicții. Ele fac parte dintr-un amplu proces de restructurare a statelor naționale, de globalizare și de schimbare a arhitecturii financiar-monetare.

Un tablou sintetic cu privire la „teoria conspirației" legată de Blackrock puteți avea urmărind acest documentar de 50 de minute, realizat de **Ian Carroll**, unul din investigatorii noului val din social media. Primele trei fonduri de investiții, **Blackrock, Vanguard și State Street**, (care au legături de vase comunicante între ele) au investiții de 5 trilioane de dolari doar în primele 100 de companii financiare de pe bursa americană. O sumă care reprezintă 42% din acțiunile acelor trusturi. În elita de 25% din top 100 instituții financiare, cele trei fonduri controlează 83% din acțiuni.

La rândul lor, aceste instituții financiare din top dețin pachete de control în companiile care domină piețele **în orice segment al economiei reale**: comerț, industria alimentară, media, tehnologie, bunuri de larg consum. Fondurile de investiții ca Blackrock acționează ca administratori ai acțiunilor la companiile cunoscute de toată lumea, nu proprietari. Dar folosesc aproape exclusiv drepturile de vot în adunările generale ale acționarilor și pentru numirea conducerilor executive. Ceea ce înseamnă o influență copleșitoare.

În absența unei competiții reale între brandurile cu același acționariat, acest gen de administrare se apropie foarte mult de situația unei economii de stat, în care Partidul nu deține efectiv fabricile, care nominal sunt ale poporului. Dar le administrează și numește conducerile întreprinderilor ca și cum ar fi acționarul principal. Tehnic, datoriile sunt inter-generaționale. Fondurile de pensii dețin cea mai mare parte din acțiuni și din titlurile de stat, fiind acumulări ale generațiilor mature, ce vor trebui returnate de generațiile care vin din urmă. (Desigur, distribuția lor nu e una egală.) Dar de administrarea lor se ocupă instituțiile financiare, care folosesc acele active și pentru a genera credit, implicit un ecosistem monetar paralel.

Acest sistem economic cu o concentrare monopolistă e cel mai bine situat pentru folosirea noilor tehnologii în propriul avantaj. De altfel, „calculatorul" numit ALADIN, de fapt o infrastructură sofisticată prin care Blackrock gestionează acțiunile sale și ale altor clienți de mare calibru, e arma sa secretă. Și poate fi considerată o primă implementare a inteligenței artificiale în gestionarea tranzacțiilor de burse.

Extinderea inteligenței artificiale în alte ramuri ale economiei și infrastructura de control electronic sunt alte ingrediente ale unui viitor distopic. Diviziunea între privat și stat e deja discutabilă. Blackrock acționează ca sfătuitor pentru Rezerva Federală în intervențiile în „piață" ale băncii centrale americane în valoare de trilioane de dolari, cu efect direct asupra masei monetare. Serviciile secrete își externalizează și ele supravegherea populației către agenți privați ca Palantir, care a primit 113 miliarde de dolari în contracte de stat de la revenirea lui Donald Trump.

Iebăda neagră Epstein

În acest peisaj tot mai plin de îngrădiri, ironic, surpriza a venit de la un scandal sexual tenebros cu servicii secrete. La șase ani de la presupusa sinucidere a lui **Jeffrey Epstein**, fantoma lui ar putea să contribuie decisiv la prăbușirea de credibilitate a președinției lui Donald Trump. O parte tot mai consistentă a fostului său nucleu de simpatizanți se întoarce împotriva lui, după ce acesta a folosit cazul în campania electorală precedentă ca să promită dezvăluiri împotriva rivalilor democrați. Iar odată revenit la Casa Albă a preferat să își piardă electoratul pentru a ascunde la modul grosolan datele din dosar.

Povestea e pe cale să se transforme dintr-una infracțională și de corupție, într-o contestare a întregului sistem bi-partizan, din partea unei noi generații. Una care cere o recuperare autentică de suveranitate pentru America însăși. Pentru că absența ei e dovedită de incapacitatea politicienilor, presei dominante, justiției și serviciilor secrete de a rezolva satisfăcător un caz de mare interes public.

Cacealmaua reprezentată de pantomima suveranistă a lui Donald Trump se destramă văzând cu ochii în fața acestui scandal și a slugărniciei jenante pe care o etalează la întâlnirile cu Netanyahu. De cealaltă parte, baza morală arogată de democrați e arătată și ea ca falimentară de genocidul din Gaza, unde s-au dovedit fățarnice toate preocupările lor pentru „drepturile omului", victime, soarta femeilor sau copiilor. Ambele partide sunt devoalata ca imorale, păpușate de forțe externe prin fire nevăzute. Ce se va ridica pe aceste ruine sordide e deocamdată imprevizibil. Dar va avea ecou și în „coloniile" americane, unde controversa e mai puțin urmărită. De eliberarea Americii depind și politicile aplicate pe alte continente în viitor. Din nou, a nu putea lua parte pe deplin la o conversație globală, care la prima vedere nu ne-ar privi, e o restrângere a participării noastre la politica prezentului.

În România, scandalul a fost consemnat de presa mare aproape exclusiv prin traduceri firave din presa mainstream americană. Adică i-au lipsit aspectele cele mai semnificative, întrucât

cercetarea cea mai importantă a fost făcută în media alternativă, de amatori pasionați, mai onești și mai competenți decât cei din televiziuni și ziare. Per ansamblu, e vorba de o rețea de șantaj și corupere benevolă folosind servicii sexuale cu minore și prostituate adulte. Filmările clandestine realizate de Epstein în numeroasele sale proprietăți din Statele Unite și Europa au fost confiscate de FBI. Dar, spre deosebire de alte anchete similare, nu a fost dezvăluit publicului cine erau clienții vinovați de pedofilie. Cineva e acuzat de proxenetism și trafic de carne vie, fără să se ia urma beneficiarilor acelor servicii.

Multe nume au fost deduse din listele de zbor pe cele două insule private deținute de Jeffrey Epstein. Dar ele indică mai mult existența unor legături, decât fapte certe. Politicieni ca Bill Clinton și Donald Trump figurează între prietenii cei mai apropiați. Dar cercul e extins la directori de bănci și corporații, universitari, vedetele de cinema și TV. Interesul rețelei părea mai mare pentru milionari gen Bill Gates și Elon Musk, care sponsorizează politicieni, decât pentru politicieni, care sunt deja controlați prin bugetele de campanie.

Astfel se explică **implicarea celor mai mari bănci**, care au plătit împreună sume uriașe – calculate de unii la 800 de milioane de dolari, iar de surse mainstream la cel puțin 590 de milioane, plătite mai ales celor circa 250 de victime, care au semnat contracte de confidențialitate. JP Morgan a semnat un contract de daune de 290 milioane de dolari victimelor și 75 milioane autorităților din Insulele Virgine Americane. Deutsche Bank a suportat 150 de milioane de dolari amendă de la statul american pentru neregulile de raportare în acest scandal și 75 de milioane într-un acord cu victimele.

O sinteză a scandalului e făcută de **Ryan Dawson**, care a studiat cazul de mai mulți ani în cele mai fine detalii.

Scuza unor magnați pentru conexiunea cu Jeffrey Epstein e că i-ar fi ajutat să evite plata unor taxe prin „optimizări" în paradisuri fiscale. Biografii lui din presa alternativă se îndoiesc că Epstein avea competențele necesare pentru astfel de consultanță. Care presupune efortul unor întregi departamente de experți contabili și juriști specializați în legislațiile mai multor teritorii. Mult mai probabil, acest autodidact cu școală neterminată funcționa ca placă turnantă pentru accesul la finanțatori și decidenți din politică, intrarea într-un club select în care regulile nu mai contează. Dar trecerea lui pe la Bear Sterns și parteneriatele cu JP Morgan și Deutsche Bank îl pun într-o poziție de „insider" și în criza financiară din 2008.

Miezul scandalului sunt legăturile lui cu serviciile secrete israeliene.

Desigur, apartenența la astfel de structuri nu se poate dovedi niciodată fără echivoc. Dar indiciile sunt numeroase. **Ehud Barak**, fost premier în Israel, l-a vizitat pe Jeffrey Epstein de peste 30 de ori într-un interval de patru ani, mult după prima condamnare. Cu cât cercetezi mai mult cazul, impresia e că Epstein nu era creierul operațiunii, ci moștenise o rețea de șantaj și influență mult anterioară lui. Recent, au fost divulgate câteva de mii de e-mail-uri, care conțin și corespondența lui Epstein cu fostul premier. Discuțiile se învârteau în jurul unor firme avansate în tehnologii de urmărire, specifice serviciilor secrete. Cei doi vorbesc și despre cooptarea cu **Peter Thiel**, fondatorul Palantir cu fonduri de la CIA.

În 2008, Jeffrey Epstein a ajuns la un acord de recunoaștere a faptelor cu FBI, negociat de avocatul **Alan Dershowitz**. Negocierea s-a purtat cu Epstein în Israel, ca în cazul unor schimburi de spioni. Blândețea sentinței e neobișnuită pentru un dosar greu de sex cu minori, cu 40 de depoziții împotriva lui de la victime. Inculpatul a acceptat să se întoarcă în America pentru a suporta o pedeapsă cu închisoarea de 18 luni pentru prostituție și sex cu minori. Detenția a fost ispășită într-un mod caraghios sau sfidător, depinde cum privești. Deținutul avea o celulă privată cu toate facilitățile, din care putea lipsi 12 ore pe zi, șase zile pe săptămână, păzit de angajați proprii. Practic, venea doar să doarmă la pușcărie.

Principalul lui finanțator în primii ani a fost **Les Wexner**, patronul mărcii de lenjerie Victoria's Secret, care are sub contract cele mai spectaculoase top modele. Pe lângă salarii generoase, acesta îi dăruise lui Epstein o vilă somptuoasă de 77 milioane de dolari. Wexner e și fondatorul Mega Group, un club de lobby care reunea cei mai mari milionari interesați să susțină cauze evreiești și statul Israel, inclusiv prin intermediul AIPAC. Partenera de viață și afaceri a lui Epstein, **Ghislaine Maxwell**, condamnată pentru proxenetism, era fiica lui **Robert Maxwell**, un notoriu agent Mossad, conectat la MI5 și KGB.

Jeffrey Epstein și Ghislaine Maxwell au fost descriși ca agenți secreți israelieni încă din anii 80 de Ari Ben Menashe, fost angajat al spionajului militar din Israel și condamnat pentru trafic de arme. Dezvăluirea e negată de fostul premier Naftali Bennet.

Când „conspiraționiștii" spun că „Jeffrey Epstein nu s-a sinucis"… teoria nu e doar că a fost ucis în arest. **Ci că ar fi putut fi extras viu și nevătămat printr-o înscenare de proporții.** E o speculație pentru care nu există dovezi, doar multe circumstanțe bizare. Între ele, și coincidența că procurorul general, al celui de-al doilea dosar a fost William Barr. Tatăl lui, Donald Barr, a fost cel care i-a oferit lui Epstein primul job, ca profesor, fără studiile necesare. Același director de liceu scrisese în 1973 o carte SF, „Relații spațiale". În carte, lumea e condusă de o elită oligarhică restrânsă a extratereștrilor, care răpesc oameni pentru a-i folosi ca jucării sexuale și sclavi, cu care își alungă plictiseala.

După revenirea la Casa Albă, Trump a făcut un show din oferirea unor dosare pe subiect unor influenceri favorabili. În ele nu se găsea nimic de substanță. Înlocuitoarea lui Barr în fruntea Procuraturii, Pam Bondi, a spus la televizor că are lista clienților lui Epstein la ea pe birou. La scurt timp, dosarul a fost declarat clasat, lista inexistentă, cu tot cu faptele. Și Trump s-a declarat agasat că subiectul mai revine.

Americanii au reacționat furios la o astfel de mușamalizare fără rușine. Dar rămâne de văzut dacă mișcarea populară pentru adevăr se va stinge, epuizată de alte distracții. Sau e doar începutul unui val, care să mătură un întreg stabiliment putred. Precedentele mișcări civice, pornite dinspre stânga, pentru justiție economică (*Occupy Wall Street*) sau dinspre dreapta, pentru libertate economică (*Tea Party*), au fost deturnate și au sucombat fără efect. Rămâne de văzut dacă noua generație va reuși mai mult.

„Credința, nădejdea și dragostea”

Cam așa se prezintă imaginea contextului extern. Nu foarte încurajator, cum e și cel intern, descris în această serie. Totuși nu aș vrea să închei într-o notă atât de pesimistă. E și unul din motivele care mă îndeamnă spre o tăcere mai prelungită. Simt că, încercând să fiu realist și sincer, aș transmite și o senzație defetistă. Poate soluțiile există și nu le văd eu.

Recuperarea libertății de a discuta fără inhibiții temele prezentului și trecutului e o condiție minimală pentru a putea vorbi de viitor. Momentan, văd în regres această libertate. Dar poate viitorul vine năvalnic, prin generații noi, prin condiții neașteptate, pe care nici nu le percepem. Cei foarte tineri de acum par superficiali, cinici, materialiști și mai dezinteresați ca niciodată de idealuri, de adevăr și de libertate. Dar tot în ei e și respingerea instinctivă a ipocriziei. Poate nu îi preocupă adevărurile mari, dar vor lăsa să țâșnească nonșalant adevărurile mici și incomode.

Spațiul public nu trebuie abandonat, dar poate există și alte căi de a lupta pentru el, la care încă nu ne-am gândit. Există, desigur, soluția de care vorbea Nicu Steinhardt, a evadării prin credință, din orice carceră fizică sau mentală. Însă ea trebuie să iradieze și în lumea aceasta, să devină vizibilă prin manifestarea binelui și frumosului. Cuvântul liber, pentru care luptăm, trebuie să devină ziditor, nu o vorbă trecătoare. Pentru asta e nevoie de temeinicie, de profunzimea pe care ți-o dă distanța față de zarva cotidiană.

Cea mai perfidă răstălmăcire a realității din partea adepților cenzurii a fost să convingă pe mulți că mesajele naționaliste, conservatoare sau chiar creștine ar fi bazate pe ură. Evident că ele vin din iubirea de țară, pentru anumite trăsături pe care le vrei perpetuate. Dar aceste valori pot fi servite nu doar afirmativ, ci prin trăire și manifestare.

Civilizația creștină (cu manifestarea ei europeană și particularitățile românești) mi se pare că se impune de la sine ca un model admirabil, care merită ocrotit. Atacurile date asupra identității și continuității ei se pot dovedi fatale, dacă o vom prețui și cultiva abia când va fi pe cale de dispariție. Cenzura ideologică ne împiedică să purtăm această bătălie existențială. Nu am o idee de antidot la acest asalt.

Dar poate e de ajutor concentrarea pe trăsăturile și pilonii ei de profunzime. Adică întoarcerea la valorile cardinale, predicate de Apostolul Pavel: credința, nădejdea și dragostea. Alăturarea lor s-ar putea să nu fie întâmplătoare. Și atunci când simțim că ne slăbește speranța, o putem hrăni cu celelalte două: iubirea și credința. Cu aceste arme putem dobândi „îndelunga răbdare” și îi putem face și pe cei nepăsători să realizeze de ce e important să nu pierdem ce avem. Adevărul e de partea noastră și orice s-ar ridica pe temelii mincinoase nu poate dura la nesfârșit.

at noiembrie 04, 2025 Niciun comentariu:

Pagina de pornire Postări mai vechi

Abonați-vă la: Comentarii (Atom)

Prof. Corvin Lupu: https://m.youtube.com/watch?v=T0i_sUUyEes

Dezvăluiri despre jaful unguresc din Transilvania pe mâna trădătorilor României - ”Tăriceanu mi-a spus personal: Procesele cu grofii unguri trebuie să le pierdem”

Conferința ”Transilvania, misiune imposibilă”, prima ediție, desfășurată la Casa Avram Iancu din Târgu Mureș aduce noi dezvăluiri despre fur...

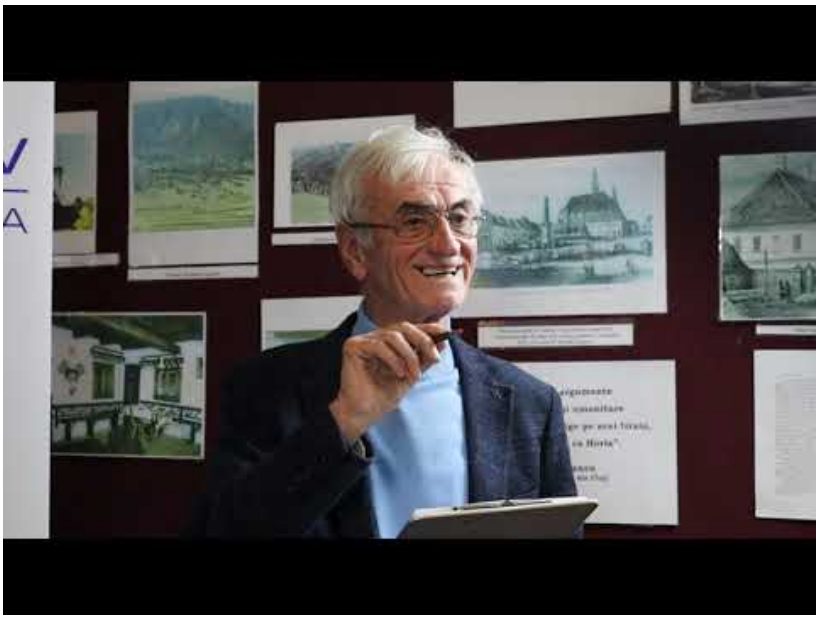

udmr s-a legitimat ca neapartinand Statului Roman si că nu vrea să respecte Constitutia Romaniei

UDMR şi simbolurile „naţionale" ale minorităţilor. Ce spune legea? În urmă cu câteva zile, la al XIV-lea congres, udmr a decis să adopte ...

Motivarea actiunii in instanta pentru dizolvarea UDMR

Uniunea Democrata Maghiara din Romania (udmr) este singura formatiune etnica din Tara noastra, avand idei si activitate nationalist sovina, ...

Finantarea UDMR

Chiar noi ne platim "prietenii" "În momentul de faţă, în timp ce finanţările primite din partea statului român şi cele ven...

Tema Simplu. Un produs Blogger.